

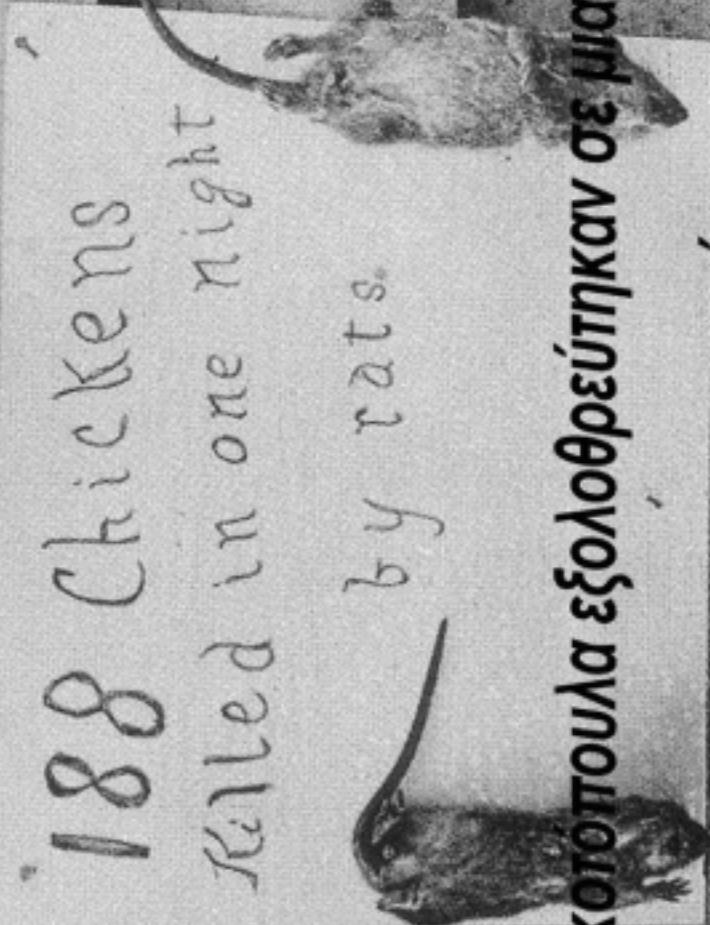
KOMMUNA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 436 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

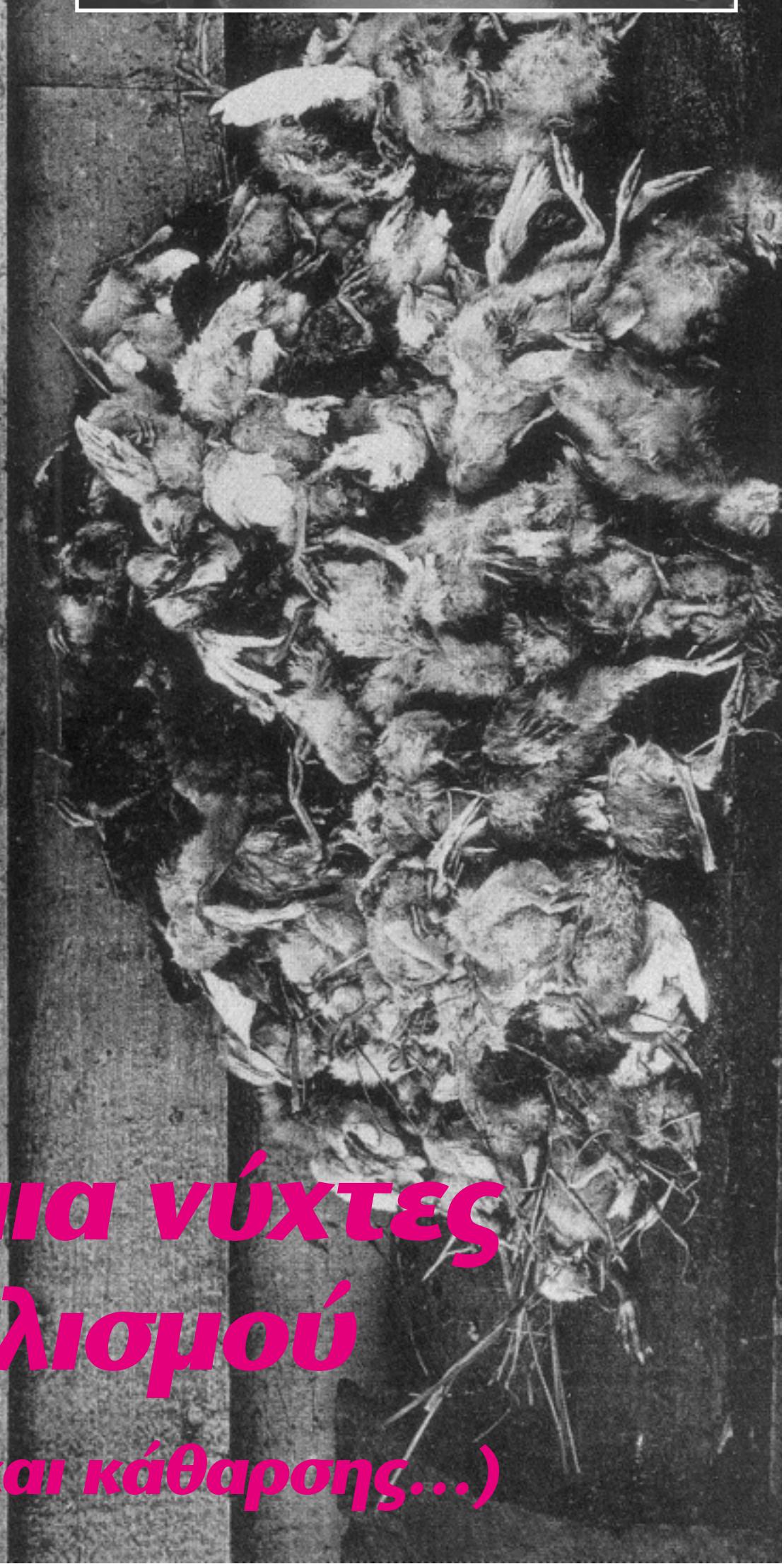
■ Δάσκαλοι - Νηπιαγωγοί

Η απεργία
διάρκειας γίνεται
για να νικήσει

188 κοτόπουλα εξολοθρεύτηκαν σε μια νύχτα
από τους αρουραίους

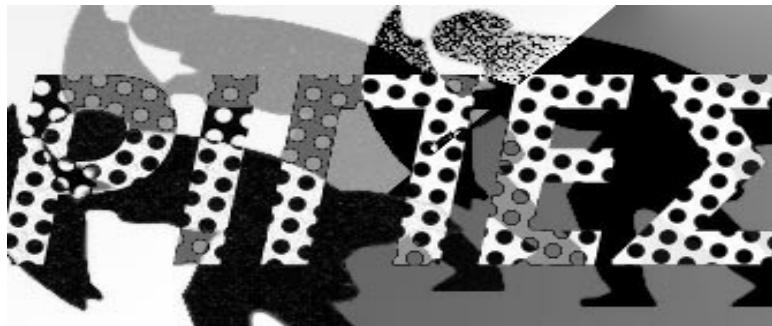
**Χίλιες και μια νύχτες
του καπιταλισμού**
(περί σκανδάλων και κάθαρσης...)

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

23/9/1974: Νομιμοποίηση του ΚΚΕ μετά από 27 χρόνια παρανομίας 23/9/1973: Θάνατος Πάλμπο Νερούδα (67 χρ) 484 π.Χ.: Γέννηση Ευριπίδη 23/9/1821: Αλωση Τριπολιτούς (Κολοκοτρώνης) 23/9/1976: Καθηέρωση βιβλιαρίου υγείας για παιδιά στην Ελλάδα 23/9/1939: Θάνατος Σίγκμουντ Φρόντ (83 χρ) 23/9/1930: Γέννηση Ray Charles 23/9/1949: Γέννηση Bruce Springsteen 23/9/1835: Θάνατος Vicenzo Bellini 23/9/1990: Αποχώρηση Λ.Δ. Γερμανίας από το σύμφραν της Βαρούσιας 24/9: Παγκόσμια ημέρα καρδιάς 24/9/1828: Πρώτη ελληνική ταχυδρομική υπηρεσία 24/9/1927: Ιδρυση ΟΛΠ 24/9/2003: Θάνατος Ελία Καζάν (94 χρ) 24/9/1911: Γέννηση Κονσταντίν Τσερνιένκο 24/9/1805: Συνθήκη Μοντρέ 24/9/1686: Λειτουργία πρώτου παγωταζίδικου 25/9/1917: Θάνατος Εντγκάρ Ντεγκά (83 χρ) 25/9/1905: Κυκλοφορία πρώτου τεστ IQ 25/9/1917: Ο τρότσικι γίνεται πρόεδρος της Πετρούπολης (Σοβιέτ) 25/9/1974: Πρώτο νόμιμο φύλλο Ριζοσπάστη 25/9/1906: Γέννηση Ντμίτρι Σοστακόβιτς 26/9: Παγκόσμια ημέρα ναυτιλίας 26/9/1815: Ιδρυση Ιεράς Συμμαχίας 26/9/1916: Προσωρινή κυβέρνηση Θεσσαλονίκης 26/9/1989: Εκτέλεση Παύλου Μπακογιάννη (17Ν) 26/9/1898: Γέννηση George Gershwin 26/9/1936: Η CNT δέχεται τρεις υπουργικές θέσεις στην κυβέρνηση της Κοταλωνίας 26/9/1946: Επιστροφή Γεώργιου Γλίξμπουργκ στην Ελλάδα 26/9/1990: Θάνατος Νίκου Καρουζου 26/9/1990: Θάνατος Άλμπερτ Μοράβια (82 χρ) 26/9/2000: Βύθιση του Express Samina 26/9/1945: Γέννηση Bryan Ferry 26/9/1960: Εβδομήντα εκατομμύρια αμερικάνικοι παρακολουθούν το πρώτο ντιμπέτ στην ιστορία (Κένεντι - Νίξον) 27/9: Παγκόσμια ημέρα τουρισμού 27/9/1831: Διλοφονία Ιωάννη Καποδιστρία (Ναύπλιο) 27/9/1944: Σύμφωνο Καζέρτας 27/9/1950: Αμερικανοί επιστήμονες κατόρθωνται την μετατροπή της ατομικής ενέργειας σε ηλεκτρική 27/9/1821: Το Μεξικό ανακηρύσσει ανεξαρτησία από την Ισπανία 27/9/1540: Ιδρυση τάγματος Ιησουϊτών 27/9/1940: Σύμφωνο συμμαχίας Γερμανίας-Ιταλίας ("Άξονας") 27/9/1940: Ενωση ιαπωνικών δυνάμεων με άξονα - εισβολή στην Ινδοκίνα 27/9/1942: Ιδρυση EAM 27/9/1906: Απογραφή (2.630.000 κάτοικοι Ελλάδας) 27/9/1980: Πρώτη Κων/νου Καραμανή για μόνιμη τέλεση των Ολυμπιακών στην Ελλάδα γίνεται αποδεκτή από το συμβούλιο της Ευρώπης 27/9/1916: Η Ελλάδα κηρύσσει πόλεμο στην Βουλγαρία 28/9: Ημέρα Ινδιάνων Αμερικής 28/9/55: Θάνατος Εμίλ Ζολά (62 χρ) 28/9/1895: Θάνατος Λουί Παστέρ (73 χρ) 28/9/1893: Γέννηση Γιάννη Σκαρίμπα 28/9/1945: Γέννηση Μανώλη Ρασσόλη 28/9/1991: Θάνατος Miles Davis 28/9/1864: Πρώτη Διεθνής (Λονδίνο) 29/9: Παγκόσμια ημέρα γλωσσών 29/9/1829: Ιδρυση Σκότλαντ Γιαρντ - Πρώτοι ένστολοι αστυνομικοί (Λονδίνο) 29/9/1935: Γέννηση Jerry Lee Lewis 29/9/1943: Γέννηση Λεχ Βαλέσα 29/9/1957: Γέννηση Σωκράτη Μάλαμα.

● Φέρτε πίσω τον γίγαντα Πολύζο και ζητήστε του συγγνώμη ●●● Άλλο τίποτα δεν έχουμε να σου πούμε κύριε δάμαλε ●●● «Διεφθαρμένοι άνδρωποι υπάρχουν παντού» ●●● Μαριέπα Γιαννάκου στο «Βήμα της Κυριακής» ●●● Αυτή γιατί δεν τη διαγράφεις, δάμαλε; ●●● Αυτό δεν είχε πει και ο γίγαντας Πολύζος; ●●● «Τις χειροπέδες τις είδατε;» ●●● Λευτέρης Ζαγορίτης προς δημοσιογράφους ●●● Ετσι που το πάνε σε λίγο θα μας γίνουν συμπαδή τα κουμπαράκια ●●● Πάντοτε κερδίζουν συμπάθεια οι αποδιοπομπαίοι τράγοι ●●● Οι αίροντες τις αμφατίες των άλλων ●●● Χώνουν (για λίγο καιρό) στη φυλακή τους «κακούς» και μοστράρουν όλοι οι άλλοι για «καλοί» ●●● Ενώ όλοι τους είναι τα ίδια σκατά ●●● Και βόρδος το σύστημα που υπηρετούν ●●● Πώς να μη γίνει μετά λαϊκός ήρωας ο Παλαιοκώστας; ●●● Που στο κάτω-κάτω, ζούσε με τα ρίσκα του και με

τη δική του αίσθηση ελευθερίας ●●● Άλλα κι εσύ, ρε Νικόλα, πας με Corsa στα βουνά και μετά σου φταίνε τα αμφοτιέρ; ●●● Για να αισθάνονται οι μπάτσοι κωλόφαρδοι; ●●● Μια η βόμβα στα χέρια του Σάββα, μια τα αμφοτιέρ του Corsa, βγαίνουν μετά και κορδώνονται ●●● Μετατρέπουν το τυχαίο σε αποτέλεσμα της δουλειάς τους ●●● Ετοιμος για ψυχιατρείο ο δάμαλος; ●●● «Χαιρετίζουμε το μάτι του πρωθυπουργού που γυαλίζει» ●●● Το είπε ο γραμματέας συνδικαλιστικού της ΝΔ Κ. Κόλλιας ●●● Οταν το γλείψιμο ανταμώνει

με την αμορφωσιά ●●● Και μια συμβουλή προς το Σάββα τον Τσιτουρίδη ●●● Οσο μιλάς τόσο επιβαρύνεις τη δέση σου ●●● Τι ακριβώς δήλωσε ο ατελείωτος Σάββας; ●●● Οτι ο Πανάγος, που τον διόρισε πρόσφατα στο ΔΣ του ΙΚΑ, «εκ της δέσεώς του παρέχει εχέγγυα κύρους και αντικειμενικότητας» ●●● Δεν ξέρεις, έρμε Σάββα, το «των αρχαίων ημών προγόνων» γνωμικό «κρείπτον σιγάν»; ●●● Αλλά γιατί να μη μιλά ο Τσιτουρίδης, όταν το Μαξίμου, μετά από κάποιες ταλαντεύσεις, τον καλύπτει πλήρως; ●●● Στο φινάλε, μεριμνήγκι όταν βγάζει φτερά... ●

◆ «Το Μιλάνο θέλει περισσότερο κρεατάκι στα μοντέλα του». Μ' αυτό το σύνθημα η βιομηχανία μόδας της μεγαλούπολης του ιταλικού Βορρά πετάει έξω από τις πασαρέλες τις εξαιρετικά αδύνατες μοντέλες και επιλέγει άλλες, των οποίων ο δείκτης μάζας του σώματος είναι κοντά στα πρότυπα του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Το ανατριχιαστικό σύνθημα αποκαλύπτει την αντιληφή τους για τη γυναίκα: ένα κομμάτι κρέας, που όλοτε το θέλουν λιποβαρές και άλλοτε κανονικό. Γιατί, βέβαια, οι καχεκτικές μοντέλες των διεθνών ντεφιλέ δεν ήταν ανορεξικές από φυσικού τους. Γίνονταν ανορεξικές (τις περισσότερες φορές με τη βοήθεια της χημείας), για να τις παίρνουν στη δουλειά. Τώρα, θέλουν να πλασάρουν ένα άλλο πρότυπο και τις διατάζουν να πάρουν μερικά κιλά. Ένα κομμάτι κρέας οι μοντέλες κι ένα τεράστιο χασάπτικο με τσιγκελιά η βιομηχανία της μόδας. Αυτός είναι ο καπιταλισμός. Τέτοιος ήταν πάντοτε.

◆ Μπορεί πολλοί πολιτικοί στην Ευρώπη να είναι ανα-

γκασμένοι να την πέσουν στο Μπους, που τους ξεμπρόστιασε παραδεχόμενος ότι η CIA λειτουργούσε κρυφές φυλακές στην Ευρώπη, όμως στην Ελλάδα αυτό απαγορεύεται. Γιατί μόλις πει κάποιος καμιά τυπική κουβέντα πετάγεται ο Ανδριανόπουλος και του κουνάει αιστηρά το δάχτυλο. Δήλωσε ο Παπούλιας ότι «καμιά χώρα-μέλος της ΕΕ δεν πρέπει να ανέχεται τις φυλακές της CIA, ούτε Γκουαντάναμο, όπως κάνει ο φίλος μας ο πρόεδρος Μπουσ» (ανάλογου περιεχόμενου δήλωση έχει κάνει η Μέρκελ) και αμέσως ο (εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ) βουλευτής τον κατηγόρησε ότι «άσκησε προσω-

πική επίθεση στον Αμερικανό πρόεδρο Τζορτζ Μπους για επιλογές της εξωτερικής του πολιτικής». Τι να πεις; Μάλλον να συγχαρείς τον Ανδριανόπουλο πρέπει. Οχι γιατί αυτοποκαλύφτηκε σαν παπαγαλάκι (αυτό το 'χει κάνει και άλλες φορές), αλλά γιατί χαρακτήρισε ακόμα και τις κρυφές φυλακές της CIA «επιλογή της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ».

◆ «Τα τελευταία χρόνια η ΕΛ.Α.Σ. είχε οργανώσει πολλές επιχειρήσεις σύλληψης του Ν. Παλαιοκώστα (όμως) οι προσπάθειές τους δεν απέδιδαν καρπούς γιατί οι περισσότεροι κάτοικοι ήσαν απρόθυμοι να δώσουν πληροφορίες... Οπως ανέφε-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

της Αστυνομίας και έβλεπαν τον Παλαιοκώστα σαν ήρωα . Αυτά έγραψε ο (πάντα καλά ενημερωμένος περί τα ασφαλίτικα) Β. Λαμπρόπουλος στο «Βήμα». Ξέχασε να συμπληρώσει, όμως, ότι δεν είναι μόνο «κακή εικόνα του ρόλου της Αστυνομίας», που έχει ο κόσμος. Είναι και η κοινωνική ληστεία του Παλαιοκώστα. Και η γνώση του λαού, ότι οι λησταρχαίοι εδρεύουν αλλού. 16 ληστείες σε 16 χρόνια αποδίδουν στον Παλαιοκώστα, με λειτα λιγότερο από το μισό της μίζας που θα έπαιρναν τα κουμπαράκια (κι αυτοί που βρίσκονται πίσω τους) μόνο για μια δυνάμεια. Ο κόσμος συγκρίνει και κρίνει.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η κ. Γιαννάκου έχει κάνει αναλυτικές δηλώσεις. Για να σας φρεσκάρω λίγο τη μνήμη, σας αναφέρω ότι έχει πει πως τα υπόλοιπα 103 ευρώ θα δοθούν στους δασκάλους, σε όσους δικαιούνται, από την 1η Ιανουαρίου του 2007. (Σιδερης, δημοσιογράφος: Και για τρία χρόνια. Δεν τους το είχατε πει τότε έτσι). Ως εκ τούτου, όταν η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί δημοσίως με συγκεκριμένη ημερομηνία, καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του για τα περαιτέρω. Θεόδωρος Ρουσόπουλος

πους που αντιλαμβάνονται την έξουσία ως ένα τεράστιο πορτοφόλι που κουρσεύεται με ρεσάλτο.

I. Πρετεντέρης (Βήμα)

Από τις μεταρρυθμίσεις προκύπτουν τα οφέλη για όλους μας και για τις επιχειρήσεις και για όλους τους πολίτες. Και αυτές οι αλλαγές, που πρέπει να γίνουν, αποτελούν και την ποιοτική και μόνιμη κοινωνική παροχή. Υπό αυτή την έννοια είναι θετικό ότι στην ομιλία του ο πρωθυπουργός εμμένει στη συνέχιση, στην αναγκαιότητα αυτού του για την ασφαλιστική εργασία των νέων ή την ξαφνική θέση του για το</

■ Οχι μόνο σημεία των καιρών

Ο «σαλονικός μάγκας» δίνει κάθε μέρα σάου στα κανάλια. Υπερασπίζεται «το φίλο του τον Πανάγιο», επιδεικνύει τα «παντελόνια» που φοράει και βάλλει κατά της «δημοσιογραφικής αλητείας των Αθηνών», που φοράει «στρινγκάκια». Τα τηλεπαράθυρα είναι γι' αυτόν πάντοτε ορθάνοιχτα. «Πουλάει» βλέπετε. Το ξέρει και το εκμεταλλεύεται. Δυο μπινέλικια, τρεις πεζοδρομιακές κουβέντες, ένας καυγάς και το σκηνικό είναι έτοιμο για να απογειώσει τους δείκτες της AGB. Ποιος ιδιοκτήτης «παραθύρων» θα πει όχι στο «μάγκα τον πολλά βαρύ»;

Κάποιοι άλλοι, του γραπτού Τύπου αυτοί, σχολιάζουν απαξιωτικά το «φαινόμενο Ψωμιάδη». Εκείνο που φαίνεται να ενοχλεί τους περισσότερους, όμως, είναι η επιτυχία που εγγράφουν καθημερινά οι συνάδελφοι τους των ηλεκτρονικών μέσων. Για επαγγελματική ζήλια πρόκειται. Και εκείνοι που με ειλικρίνεια αποστρέφουν το πρόσωπο από τον λαϊκιστή βαρύμαγκα (υπάρχουν και τέτοιες φωτεινές εξαιρέσεις) αδυνατούν να μπουν στην ουσία. Σχολιάζουν ένα πολιτικό φαινόμενο από πολιτική σκοπιά και ως εκεί.

Ομως, κομβικό στοιχείο στα καθημερινά σάου Ψωμιάδη δεν είναι ο πεζοδρομιακό τύπου λαϊκισμός (που σε τελευταία ανάλυση δεν είναι χειρότερος από τον υποκριτικό καθωστρεπτισμό των υπόλοιπων, των σαλονάτων), αλλά η πολιτική ουσία. Με το δικό του τρόπο ο Ψωμιάδης λέει: σ' ένα μήνα εγώ θα ξαναείμαι νομάρχης Θεσσαλονίκης και σεις θα αναγκαστείτε να βουλώσετε. Και τότε (αυτό δεν το λέει) θα μπορώ με νωπτή τη λαϊκή εντολή να βοηθήσω τους φίλους μου σαν τον Πανάγιο.

Η κάλπη ως κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Η καλπιά των αστικών αντιπροσωπευτικών θεσμών. Η σαπίλα ενός συστήματος που στηρίζεται δήθεν στη διάκριση των εξουσιών. Ο απόλυτος εκφυλισμός της έννοιας της πολιτικής ευθύνης. Όλα αυτά και πολλά ακόμη μαζί. Ο Ψωμιάδης δεν είναι απλώς ένα σημείο των καιρών. Ο Ψωμιάδης είναι σύμβολο της κατάπτωσης της αστικής δημοκρατίας. Σύμβολο θεσμών σάπιων, που πλέον δε μπορούν να διατηρήσουν την παλιά τους αίγλη και σέρνονται στη λάσπη. Άλλα και σύμβολο μιας κοινωνίας σε παρακμή, που έχει σκύψει το κεφάλι και αφήνει να διαπραγματεύεται με νέους όρους τη συμμετοχή του στο

Επιτροπή Ανταγωνισμού. Αντίφαση στους όρους, όπως λένε οι φιλόσοφοι. Γιατί στο σύγχρονο καπιταλισμό, το μονοπωλιακό καπιταλισμό, δε μπορεί να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός, όπως λειτουργούσε στο προμοντωλιακό στάδιο.

Η ίδια η νομιθεσία στην οποία στηρίζεται η λειτουργία αυτής της περιώνυμης πλέον Επιτροπής το αναγνωρίζει αυτό, εμφέσως πλην σαφώς. Για να βρεθεί μια επιχείρηση κατηγορούμενη για νόθευση του ανταγωνισμού, θα πρέπει κάποια άλλη επιχείρηση, με την οποία μέχρι πρότινος είχε κλείσει συμμαχία, να πάει να ρουφιανέψει. Είναι το περιβόλτο «καθεστώς επιεικειας» που πλέον το έχει πληροφορηθεί κάθε Ελληνας.

Τυχαίο είναι, άραγε, ότι το ίδιο νομικό καθεστώς ισχύει για το εμπόριο ναρκωτικών; Ολοι έρουμε πως λειτουργεί το κύλωμα των ναρκωτικών. Από καιρού εις καιρόν «δίνουν» κάποιο μικροκύλωμα, για να δικαιολογείται και η δράση της Αστυνομίας, και το εμπόρευμα έξικολουθεί να παράγεται, να μεταφέρεται και να πουλιέται κανονικότατα στις πιάτσες του θανάτου. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τον ανταγωνισμό, που υποτίθεται οδηγεί σε πτώση των τιμών. Τα κράτη δημιουργούν διάφορα θεσμικά όργανα, τα οποία στόχο έχουν κυρίως εκ-

Ποιος ανταγωνισμός;

μεταλλευόμενων μαζών. Δευτερεύοντας, αυτά τα όργανα φροντίζουν να προστατεύουν το σύστημα από την αυθαιρεσία των διεχωριστών καπιταλιστών. Προσέξτε, όχι από τη δημιουργία καρτελ, αλλά από τη δράση έξω από τους όρους που διαμορφώνουν τα καρτελ.

Τη δημιουργία καρτελ μπορεί να τη διαπιστώσει κανείς ακόμα και εμπειρικά. Πάρτε με τη σειρά της μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ και σημειώστε τιμές σε μια γκάμα γνωστών προϊόντων. Θα διαπιστώσετε μια θαυμαστή «ομοφωνία». Κάντε το ίδιο στις μεγάλες αλυσίδες ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών. Και πάλι ίδια θα είναι η εικόνα που θα δείτε. Και βέβαια, δείτε πώς λειτουργούν οι εταιρίες πετρελαιοειδών, οι εταιρίες κινητής τηλεφωνίας και προπαντός οι τράπεζες. Διαφήμιζαν τις ιδιωτικοποιήσεις των άλλοτε κρατικών τραπεζών ως βήμα ενίσχυσης του ανταγωνισμού που θα οδηγήσει σε πτώση των επιτοκίων. Είδε κανές πτώση επιτοκίων από τρέπεται σε τράπεζα;

Το φαινόμενο αυτό δεν είναι καινούργιο. Από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα εντοπίστηκε από τους

οικονομολόγους. Στον Λένιν έλαχε το καθήκον να συνοψίσει και να γενικεύσει θεωρητικά τα συμπεράσματά τους. Ετοιμάζει το περίφημό έργο του «Ιμπεριαλισμός, ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού». Το στάδιο αυτό, εν αντιθέσει προς το προγενέστερο, το προμοντωλιακό, που χαρακτηρίζόταν από τον ελεύθερο συναγωνισμό, χαρακτηρίζεται (στον τομέα που μας ενδιαφέρει) από τον καθορισμό μονοπωλιακών τιμών. Αυτό ισχύει ακόμα και σε χώρες μέσου επιπέδου καπιταλιστικής ανάπτυξης, όπως η Ελλάδα. Αλλωστε, η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία λειτουργεί ως αλυσίδα στους περισσότερους κλάδους.

Την τελευταία εικοσαετία, την εικοσαετία της «παγκοσμιοποίησης», με την αποθέωση της «ελευθερίας της αγοράς», τα αστικά κράτη υποχρέωθηκαν να εγκαταλείψουν και τα τελευταία μέτρα πιθανούς των καπιταλιστών στον τομέα των τιμών. Μέτρα που έπαιρναν προκειμένου να διατηρούν την κοινωνική ειρήνη με όρους ενσαμάτωσης. Ετοιμάζει την πτώση των μονοπωλιακών καθορισμένων τιμών και η δημιουργία καρτελ σε ολόκληρους

κλάδους δίνουν και πάρονται.

Ας το δούμε αυτό επί τροχάδην στον κλάδο της γαλακτοβιομηχανίας που απασχολεί την επικαιρότητα. Το ότι οι γαλακτοβιομηχανίες έχουν δημιουργήσει καρτελ είναι κοινό μυστικό. Ποια κρατικά μέτρα συνέβαλαν σ' αυτό; Επί τροχάδην μπορούμε να αναφέρουμε μερικά. — Καταργήθηκε κάθε οιρανομικός ελεγχός στις τιμές και κάθε διατήμηση στις τιμές ακόμη και στοιχειωδών διαπροφικών προϊόντων, όπως είναι το γάλα. — Καταργήθηκε κάθε μορφή κοστολογικού ελέγχου στην παραγωγή. — Οδηγήθηκαν σε χρεοκοπία και ξεπούλημα όλες οι συνεταιριστικές γαλακτοβιομηχανίες (έχουν απομείνει μόνο η «Δωδώνη» και η «Ροδόπη»), που ασκούσαν κάποιο περιοριστικό ρόλο στην πτώση των τιμών παραγωγού ή αν θέλετε στο άνοιγμα της φαλίδας ανάμεσα στις πιμές παραγωγούς και τις τιμές καταναλωτή. — Δόθηκαν πλουσιοπάροχα κίνητρα για εξαγορές και συγχωνεύσεις επιχειρήσεων. Δηλαδή, το κράτος χρηματοδότησε (με λεφτά του ελληνικού λαού) το γιγαντιαίο των γαλακτοβιομηχανιών, που τους έδωσε μεγαλύτερες δυνατότητες για τη δημιουργία καρτελ.

Ποιον κοροϊδεύουν, λοιπόν, με τα περίελεύθερους ανταγωνισμού που θα ρίξει τις τιμές;

Κρίση, εκτόνωση, νέες συμφωνίες

Στο προηγούμενο φύλλο, όταν το σκάνδαλο της Επιτροπής Ανταγωνισμού ήταν ακόμα στην αρχή, γράφαμε ότι στο ποινικό σκέλος της υπόθεσης θα δούμε στροφές και ανατροπές, καθώς στο παιχνίδι μπαίνουν και οι μεγαλοδικηγόροι. Αυτό και έγινε. Μπορεί οι τρεις «κουμπάροι» να οδηγήσουν στη φυλακή, όλοι όμως γνωρίζουμε ότι αυτό έγινε για λόγους πολιτικής προπαγάνδας της κυβέρνησης. Επιλέχτηκαν ως αποδιοπομπαίοι τράγοι για να φύγει ένα βάρος από τις πλάτες της κυβέρνησης. Ήδη, ο Κωνσταντινίδης τα έχει γυρίσει λέσχη στον έβαλαν οι ασφαλίτες να καταθέσειν ενάντια στον Τσιτουρίδη, που χωρίς να το καταλάβει βρέθηκε στη δίνη του κυκλώνα και στροφίζεται χωρίς να μπορεί να ελέγξει την κατάσταση. Ο Καραμανλής, βέβαια, τον στηρίζει (δε μπορεί να κάνει και άλλος, γιατί αν τον διώξει με την πρώτη, τα σκάρια θα πάρουν τον ίδιο), όμως, αν η επίθεση χοντρύνει, θα τον «αδειάσει». Προς το παρόν, ακολουθεί την τακτική που αικολούθησε με το Βουλγαράκη.

Ο προσεκτικός αναγνώστης και ακροατής, όμως, σίγουρα έχει προσέξει, ότι το ΠΑΣΟΚ δεν ξεπερνά τα εσκαμμένα. Ούτε για ειδικά δικαστήρια κάνει διάρκεια εβδομάδα. Πρέπει δε να σημειώσουμε, ότι όλος αυτός ο σκυλοκαυγάς αποτελεί μέρος της συγκαλυφής, καθώς δεν ασχολείται με την ουσία αλλά περιορίζεται στις ευθύνες της κυβέρνησης, της προπομπής και της αντιπομπής. Είναι διάρκεια εβδομάδα. Το ΠΑΣΟΚ δε μπορεί να λειτουργεί (και δυστυχώς μέχρι στιγμής τα καταφέρει). Οταν εκδηλωθεί κάποιο σκάνδαλο (συνήθως επειδή πολιτικού και μεσάζοντες μπλέκουν στον ανταγωνισμό των επιχειρήσεων), οδηγούν μερικούς στο θυσιαστήριο ως αποδοκιμάσεις τα στοιχεία της αντιπομπής. Συγκεκρινώς, οι αποδοκιμάσεις της προπομπής στην αντιπομπή της Επιτροπής Ανταγωνισμού έχουν διατελέσει υπουργός Γεωργίας και δεύτερο ότι στην αντιπομπή της Επιτροπής Ανταγωνισμού έχουν διατελέσει υπουργός Εργασίας και δεύτερο ότι στην αντιπομπή της Επιτροπής Ανταγωνισμού έχουν διατελέσει υπουρ

Νέα σφήνα από τη Μόσχα

Σύμφωνα με την κεντρική Σεκλογική επιτροπή της Υπερδιειστερίας, στο δημοψήφισμα που έγινε την περασμένη Κυριακή, 17 Σεπτεμβρίου, στο οποίο πήρε μέρος πάνω από το 70% του πληθυσμού, το 97,1% ψήφισε υπέρ της ανεξαρτησίας από τη Μολδαβία, ανοίγοντας το δρόμο για μια πολιτική ένωσης με τη Ρωσία.

Η Υπερδιειστερία, με πληθυσμό 550.000, είναι ένας ρωσόφωνος θύλακας στη Μολδαβία, από την οποία κήρυξε την ανεξαρτησία της το 1990. Καταλαμβάνει το 8% τους εδάφους της Μολδαβίας, διαθέτει όμως το 40% της βιομηχανικής πα-

ραγωγής. Με τη βοήθεια της ρωσικής 14ης Στρατιάς, η οποία εξακολουθεί να παραμένει στο έδαφός της, νίκησε το μολδαβικό στρατό στον πόλεμο του 1992. Οταν ανέβηκε στην εξουσία ο δυτικόφιλος Βίκτορ Γιουσενκό με την «πορτοκαλί επανάσταση» στην Ουκρανία, επέβαλε αυστηρούς δασμολογικούς ελέγχους στα σύνορα με την Υπερδιειστερία στις εισαγωγές από τη Ρωσία, τους οποίους η τελευταία κατήγγειλε ως οικονομικό εμπάργκο.

Μετά το δημοψήφισμα, ο υπουργός Εξωτερικών της Υπερδιειστερίας, Βαλερί Λιτοκάι, δήλωσε στο πρακτορείο Interfax ότι η ένωση με τη Ρωσία θα γίνει σταδιακά, σε 5 – 7 χρόνια, και ότι προετοιμάζεται η ένταξη στη ζώνη του ρουβλιού και η εναρμόνιση με το ρωσικό εκπαιδευτικό σύστημα και τη νομοθεσία.

Το αποτελέσμα του δημοψηφίσματος έχει ήδη ανογνωριστεί από τη Μόσχα, η οποία είχε στείλει και παραπρητές για να παρακολουθήσουν την ψηφοφορία, ενώ έχει καταγγελθεί από τη Μολδαβία και διανομένεται η εντάξη στη ζώνη του ρουβλιού και η εναρμόνιση με το ρωσικό εκπαιδευτικό σύστημα και τη νομοθεσία.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Πρωτοφανείς τις τελευταίες δεκαετίες για την Ουγγαρία, ολονύκτιες σφοδρές συγκρούσεις με την αστυνομία εκτυλίχτηκαν την περασμένη Δευτέρα και Τρίτη, 18 και 19 Σεπτεμβρίου, στο κέντρο της Βουδαπέστης.

Αφορμή της έκρηξης ήταν η δημοσιοποίηση μιας ηχογραφημένης ομιλίας του ούγγρου πρωθυπουργού προς την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Σοσιαλιστικού Κόμματος, λίγες βδομάδες μετά την νίκη του, σε συνεργασία με τους Ελεύθερους Δημοκράτες, στις εκλογές του περασμένου Απριλί, στην οποία παραδέχεται ότι έλεγε φέματα για την κατάσταση της οικονομίας για να κερδίσουν τις εκλογές. «Τα κάναμε θάλασσα. Οχι λίγο, πολύ. Ενιωθα σχεδόν νεκρός όταν επί ενάμιση χρόνο υποκρινόμασταν ότι κυβερνούσαμε, ενώ στην προγραμμάτη λέγαμε ψέματα πρώι, μεσημέρι, βράδυ» αικούγεται να λέει σ'ένα απόσπασμα, που μεταδόθηκε από το ραδιόφωνο και η γνησιότητά του επιβεβαιώθηκε από τον ίδιο.

Τα τελευταία πέντε χρόνια, η τιμή του βαμβακιού καταρά κύλησε από τα 600 στα 370 δολάρια τον τόνο και παράλληλα έγινε σταδιακή περικοπή της κρατικής επιδότησης στο βαμβάκι στα πλαισία ενός προγράμματος «φιλελευθεροποίησης» που ξεκίνησε το 1991. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τους εξοντωτικούς δρους των δανείων, την αύξηση της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος και των λιπαριμάτων και της παρατεταμένης έρεσης σε κάποιες περιοχές, έχουν οδηγήσει σε οικονομική καταστροφή και απόγνωση τους φτωχούς βαμβακοπαραγωγούς.

■ Ιράκ

Συνεχίζουν να μετρούν νεκρούς οι Αμερικανοί

Η κατάσταση στο Ιράκ όλο και χειροτερεύει για τους Αμερικανούς. Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς αλλά και ο αμερικανός στρατηγός που είναι επικεφαλής της κατοχικής δύναμης στη χώρα, σε συνέντευξη Τύπου την περασμένη Τετάρτη (20/9), στην οποία υποστήριξε ότι οι επιθέσεις κατά Αμερικανών έχουν αυξήσει από τις 7 Σεπτέμβρη, τότε που ο νέος ηγέτης της Αλ-Κάιντα στο Ιράκ (Abu Ayyoub al-Masri γνωστός και ως Abu Hamza al-Muhajer) κάλεσε τους Ιρακινούς να εντείνουν τις επιθέσεις. Υποστήριξε, επίσης, ότι αναμένεται ένταση της βίας με την έναρξη του Ραμαζανού την επόμενη βδομάδα.

Την ίδια στιγμή, η αμερικανίκη διοίκηση ανακοίνωνε το θάνατο άλλων πέντε αμερικανών στρατιωτών σε ξεχωριστές επιθέσεις σε διάφορες τοποθεσίες γύρω και μέσα στη Βαγδάτη. Ακόμα περισσότεροι όμως είναι οι νεκροί που αναφέρονται στην πρακτορεία που αναδημοσιεύουν ειδήσεις από τη δράση της

του ιρακινού πρωθυπουργού Νούρι Αλ-Μαλίκι στην Τεχεράνη και τη συνάντησή του με τον Αχμαντινέτζαντ την προηγούμενη βδομάδα.

Τα πρόγματα περιπλέκονται όμως ακόμα περισσότερο για τους κατακτητές μετά τη δολοφονία ηγετικού στελέχους του στρατού του Αλ-Μεχντί, που σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα (19/9) σκοτώθηκε σε ανταλλαγή πυρών με Βρετανούς στρατιώτες κατά τη διάρκεια της νύχτας, στη διάρκεια της οποίας τραυματίστηκε κι ένας βρετανός στρατιώτης. Πρόγμα που δείχνει πόσο δύσκολο είναι να ελέγξει ο πάλαι ποτέ ριζοσπάστης σίτης κληρικός Μοκτάντα Αλ-Σαντρ (που τώρα συνεργάζεται με την κυβέρνηση) τον στρατό του (Αλ-Μεχντί), τημήματα του οποίου επιδίδονται σε όργιο εμφυλιοπολεμικών επιθέσεων και άλλα φαίνεται να συγκρούνονται με τα κατοχικά στρατεύματα. Κατά τα άλλα, η «αντιτρομοκρατική σταυροφορία» βαίνει καλώς στο ρημαγμένο Ιράκ.

Αγριες νύχτες στη Βουδαπέστη

πρίφθηκε, επιπέθηκαν στο κτίριο. Η αστυνομική δύναμη που επιχείρησε να τους απομακρύνει δέχτηκε βροχή από πέτρες, σπασμένες πλάκες πεζοδρομίων και μπουκάλια και αναγκάστηκε να υποχωρήσει μέχρι να φτάσουν ενισχύσεις. Οι συγκρούσεις συνεχίστηκαν όλη τη νύχτα και οι διαδηλωτές έβαλαν φωτιά σε αυτοκίνητα και κτίρια. Ο επίσημος απολογισμός είναι 150 τραυματίες, από τους οποίους 102 είναι αστυνομικοί.

Ο ουγγρός πρωθυπουργός όχι μόνο αφήνθηκε να παραπρητεί, αλλά έκανε και επιδειξή πυγμής, προειδοποιώντας ότι έχει δώσει εντολή στην αστυνομία να

«χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα για να επιβάλλει την τάξη» σε περίπτωση που επαναληφθούν τέτοια γεγονότα. Ομως χιλιάδες διαδηλωτές αιφήφησαν τις απειλές του και κατέβηκαν και την επόμενη μέρα στους δρόμους. Το κέντρο της Βουδαπέστης έγινε για δεύτερη νύχτα πεδίο σφοδρών συγκρούσεων, κατά τις οποίες τραυματίστηκαν τουλάχιστον 50 διαδηλωτές.

Η ομολογία του ουγγρου πρωθυπουργού ήταν η σταγόνα που ξεχειλίσε το ποτήρι της λαϊκής δυσαρέσκειας για το νέο πρακέτο μέτρων σκληρής λιτότητας που επέβαλε μερικές βδομάδες με-

τά την εκλογική του νίκη, εναντίον των οποίων είχαν προηγηθεί διαδηλώσεις οργανωμένες από συνδικαλιστικούς φορείς. Προεκλογικά υποσχόταν μείωση των φόρων και έκανε ακριβώς το αντίθετο, επιβάλλοντας αύξηση μέχρι και 20% σε μια σειρά φόρων και μείωση των κοινωνικών δαπανών, ύψους 4,6 δισ. δολαρίων μόνο για το 2007. Τα μέτρα λιτότητας προβλέπουν επίσης νοσήλεια και δίδακτρα στα πανεπιστήμια, μείωση της επιδότησης της τιμής του γκαζιού και μαζικές απολύτες στο δημόσιο τομέα, με στόχο τη μείωση των δημοσιονομικών ελλείματος από το 10,1% του ΑΕΠ που είναι σήμερα στο 3,2% έως το 2009, προκειμένου να ενταχθεί η Ουγγαρία στη ζώνη του ευρώ μέχρι το 2010.

Προς το παντως ο Φέρεντς Γκιούρτσανι εξακολουθεύει να έχει την υποστήριξη του κόμματός του και των κυβερνητικών ετοίμων του, των Ελεύθερων Δημοκρατών. Οσο για τον πρόεδρο της ηγετικής του ηγετικής ομάδας ο Αλέξανδρος Καραμανίδης, που επιβάλλει την προκαλεσία «θηβαϊκή κρίση» και τα κόμματα της αντιπολίτευσης που συνεχίζουν να ζητούν την παρούσια του, ο βουλευτής των Ελεύθερων Δημοκρατών, Ματίας Οέρσι, έδωσε την εξής αποστομωτική απάντηση μιλώντας στο BBC: «Προκαλεί έκπληξη – παρόλο που είναι κατανοητό – το ότι οι άνθρωποι οργίζονται με ένα πολιτικό ηγέτη, ο οποίος, για πρώτη φορά, λέει την αλήθεια: ότι όλος ο πολιτικός κόσμος λέει ψέματα».

Γη και ύδωρ ζητούν απ' τους Παλαιοιστίνους

Τελικά οι ασφυκτικές πιέζουσι απ' τους Αμερικάνους έπιασαν τόπο. Ο Παλαιοιστίνιος πρόεδρος Μοχμούντ Αμπάς την περασμένη Κυριακή ανέστειλε το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας, που είχε συμφωνήσει την προηγούμενη βδομάδα με τον πρωθυπουργό της κυβέρνησης της Χαμάς Ισμαήλ Χανγία, και σύμφωνα με το «Παλαιοιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης» δεν αποκλείεται να κηρύξει καθεστώς έκτακτης ανάγκης στα παλαιοιστινιακά εδάφη, μετά την επιστροφή του από τη Νέα Υόρκη όπου πήγε για να συμμετάσχει στις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ.

Αν γίνει κάτι τέτοιο, πράγμα που θα σημάνει αυξημένες εξουσίες στα χέρια του Προέδρου, το μελλοντικό της κυβέρνησης εθνικής ενότητας θα είναι καταδικασμένο σε αποτυχία. Ακόμα όμως κι αν ο Αμπάς φανεί πιο συναινετικός, είναι αμφίβολο να υπάρξει διαφορετική εξελίξη, εφόσον οι όροι που έχουν μπει

απ' το Κουαρτέτο (ΗΠΑ, ΕΕ, ΟΗΕ, Ρωσία) είναι ξεκάθαροι και αδιαπραγμάτευτοι. Αν θέλετε να σας αναγνωρίσουμε, να δεσμευτείτε από τις προηγούμενες συμφωνίες σας με το Ισραήλ και να το αναγνωρίσετε καταγγέλλοντας τη βία. Αυτό τους λέει το Κουαρτέτο και ο Αμπάς δε μπορεί να μην το λάβει υπόψη του πριν εξαγγελεί το σχηματισμό μιας νέας κυβέρνησης «εθνικής ενό-

τητας». Διαφορετικά δε θα έχει κανένα νόημα γι' αυτόν να κάνει κάτι τέτοιο μια και αυτή η κυβέρνηση θα έχει την ίδια τύχη με την προηγούμενη.

Το γεγονός ότι ο Αμπάς είναι ο εκλεκτός των Αμερικανών και των Σιωνιστών (πράγμα που φράγκη για μια ακόμα φορά μετά την «εποικοδομητική» συνάντησή του με την ισραηλινή ΥΠΕΞ Τζίπι Λίβιν, η οποία δήλωσε ότι επι-

θυμεί να επαναληφθεί ο διάλογος μαζί του, αλλά και τις δηλώσεις του Στέιτ Ντιπάρτμεντ αλλά και του ίδιου του Μπους, που επιβεβαίωσαν την πλήρη υποστήριξη των ΗΠΑ στον Αμπάς) δεν θα σώσει την κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», αν η κυβέρνηση αυτή δεν ικανοποιήσει τους τρεις όρους του Κουαρτέτου και των Σιωνιστών.

Απαιτήσεις που δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθούν από τη Χαμάς, όπως έδειξε και η αντίδραση του Χανγία που τις απέρριψε κατηγορηματικά. Και πως να μην το κάνει, όταν αυτοί ακριβώς οι όροι είναι που αποτελούσαν κεντρικό σημείο τριβής μεταξύ Χαμάς και Φατάχ, με την πρώτη να υποστηρίζει την αντίσταση και να αρνείται να επικυρώσει τις επαίσχυντες «ειρηνευτικές» συμφωνίες του παρελθόντος και τη δεύτερη να τις εφαρμόζει με τα γνωστά αποτελέσματα (ξέσπασμα νέας Ιντιφάντα, σιωνιστικές εισβολές που ακολούθησαν).

Δύναμη προστασίας του Ισραήλ

Οσο περνάει ο καιρός τόσο περισσότερο αποκαλύπτεται ο ρόλος της δύναμης του ΟΗΕ στο Λιβάνο (UNIFIL), που συγκροτήθηκε σύμφωνα με το τελευταίο Φύφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας (1701). Η υποτιθέμενη «ειρηνευτική» δύναμη δεν είναι τίποτ' άλλο από μια ακόμα ασπίδα προστασίας των Σιωνιστών, άσχετα με το αν μπορεί να κάνει πράξη αυτό της το ρόλο. Το λέμε αυτό, γιατί η UNIFIL μπορεί να θελεί να αφοπλίσει τη Χεζμπολά (αυτό άλλωστε προβλέπει και το Φύφισμα 1701), όμως μόνο σαν ανέκδοτο μπορεί να ακουστεί κάτι τέτοιο. Μέχρι και οι ορκισμένοι εχθροί της οργάνωσης (όπως ο Τζουμπλάτ) έχουν υποστηρίξει ότι είναι ανέφικτο να τεθεί τέτοιο ζήτημα, καθώς η δύναμη της Χεζμπολά είναι τεράστια.

Αυτό φάνηκε και πάλι καθαρά στην πορεία της νίκης, που κάλεσε ο Νασράλα (το μέγεθος της οποίας δε μπορούμε να γνωρίζουμε καθώς έγινε εχθές Παρασκευή, αφού είχε τυπωθεί η «Κόντρα»). Γι' αυτό η UNIFIL περιορίζεται στο να δράσει σαν ασπίδα προστασίας του Ισραήλ από μελλοντικές επιθέσεις καθώς και να ανακόψει τον ανεφοδιασμό της οργάνωσης. Χαρακτηριστικές απ' αυτή την άποψη ήταν οι δηλώσεις του γάλλου στρατηγού Αλέν Πελιγκριν' που είναι επικεφαλής της UNIFIL. Ενώ την προηγούμενη Πέμπτη ο Πελιγκριν' είχε δηλώσει ότι σε περίπτωση που η λιβανέζικη κυβέρνηση δε μπορέσει να αφοπλίσει τη Χεζμπολά, θα το κάνει η UNIFIL, τέσσερις μέρες μετά (την περασμένη Δευτέρα) αναγκάστηκε να πάρει πίσω τις δηλώσεις του, μετά από σκληρή απάντηση της Χεζμπολά, και να υποστηρίξει ότι δεν είναι δουλειά του ΟΗΕ ο αφοπλισμός της Χεζμπολά, πάρα μόνο η εγγύηση ότι το λιβανέζικο εδάφος δεν θα χρησιμοποιηθεί ξανά σαν βάση επιθέσεων κατά του Ισραήλ. Παρόμοιες δηλώσεις περί αναγκαιότητας αφοπλισμού της Χεζμπολά έκανε και η γαλλίδα υπουργός Πολέμου, που επισκέφτηκε το Λιβάνο την Κυριακή, αλλά και ο Ζακ Σιράκ σε κατ' ιδίαν συζήτηση με τον ιστανόν πρωθυπουργό, που αναμεταδόθηκε τυχαία απ' τα μικρόφωνα στην ευρωασιατική σύνοδο στο Ελσίνκι την προηγούμενη βδομάδα, στην οποία εξέφρασε την ανησυχία του για το μέλλον.

τους άλλους. Σύμφωνα με την ίδια πηγή, ο Μπαργκούτι δεν ήταν ο μόνος απ' τους υπουργούς που υπέφερε αυτό το μαρτύριο. Το ίδιο κατήγγειλαν

και ο υπουργός θεμάτων Ιερουσαλήμ και ο αναπληρωτής πρωθυπουργός της παλαιοιστινιακής κυβέρνησης. Οι Σιωνιστές δεν χτύπησαν τον Μπαργκούτι. Ομως, στα πλαίσια της ανάκρισης χρησιμοποιήσαν όλα τα μοντέρνα βασανιστήρια που δεν αφήνουν ίχνη. Σ' αυτά, εκτός απ' τη «σαμπάχ» περιλαμβανόταν ο ίδιος σε πρόσφατη συνέντευξή του στην "Christian Science Monitor" (18/9/06), είναι ο χειρότερος απ' όλους

να χάσει 12 κιλά, καθώς και οι απειλές σύλληψης της γυναίκας ή του πατέρα του αν δεν συνεργαστεί.

Ομως, ο Μπαργκούτι δεν συνεργάστηκε, όπως και κανένας άλλος βουλευτής ή υπουργός. Και οι Σιωνιστές, λόγω έλειψης στοιχείων, αναγκάστηκαν να τον αφήσουν ελεύθερο μαζί με άλλους 20 την προηγούμενη βδομάδα. Αν αυτά κάνουν στους βουλευτές και τους υπουργούς, φανταστείτε σε τι βασανιστήρια υποβάλλουν τους απλούς κρατούμενους. Αν αυτό το πράγμα δε λέγεται φασισμός, τότε πως ολιώς μπορεί να χαρακτηριστεί;

■ Κολομβία

Νέα εγκλήματα από το στρατό

Το ίδιο διάστημα, ήρθαν στο φως στοιχεία που αποκάλυψαν ένα δεύτερο έγκλημα στο οποίο εμπλέκεται ο στρατός. Αξιωματικοί του στρατού κατηγορεύονται ότι τοποθετούσαν αυτοκίνητα - βόμβες στην πρωτεύουσα Μπογκοτά, τις οποίες στη συνέχεια υποτίθεται ότι ανακάλυπταν για εισπράξουν την αμοιβή από το κυβερνητικό πρόγραμμα, ύψους έως 400.000 δολαρίων, που προσφέρεται σ' αυτούς που δίνουν πληροφορίες για επικείμενο χτυπημάτων ισραηλινών στην πρωτεύουσα Αθηνών. Δικαστήριο Αντιπροσώπου της Κολομβίας έδωσε στην πρωτεύουσα Μπογκοτά την απόφαση να ανακαλύψει την πρωτοβουλία της οργάνωσης.

Χη, που κατηγορούνται ότι δολοφόνησαν τους αυτονομικούς κατ' εντολή ενός διαβόητου βαρόνου ναρκωτικών.

Ο βίος και η πολιτεία του κολομβίανου στρατού στην πρωτεύουσα σε τραγικό λάθος. Γρήγορα όμως αποκαλύφθηκε ότι προβολήθηκαν εξ' επαφής, γεγονός που οδήγησε στη σύλληψη της πρωτεύουσας της πολιτικής του οποίου είναι η ενίσχυση του στρατού στα

καλιστών και πολιτικών ακτιβιστών, στις επιχειρήσεις βίας και τρομοκρατίας σε βάρος του κολομβιανού λαού.

Ομως τα δύο τελευταία εγκλήματα, απογυμνώνενται από κάθε πολιτικό πρόσχημα, αποτελούν σοβαρό πλήγμα και για τον φιλοαμερικάνο πρόεδρο Αλβέρτο Ουρίμπε, οικρογνιαίος λίθος της πολιτικής του οποίου είναι η ενίσχυση του στρατού στα

πλαίσια και με τα κονδύλια του διαβόητου αμερικανικού προγράμματος «Πλαν Κολόμπια», στόχος του οποίου είναι η συντριβή του ανταρτικού, στο όνομα του «πολέμου κατά των ναρκωτικών και της τρομοκρατίας». Η πολιτική κρίση που έχει ξεσπάσει τον ανόγκαιο να απευθύνεται στην τηλεοπτικό μήνυμα για να καλέσει το «έθνος να διατηρήσει την εμπιστοσύνη του στις ένοπλες δυνάμεις».

Σκάνδαλο το σύστημα

Το έργο το έχουμε δει και άλλες φορές. Ιδιο κι απαράλλαχτο το σενάριο, δεν εκπλήσσει κανένα. Ολοι γνωρίζουν το τέλος, όπως στις παλιές ελληνικές ταινίες. Το πολύ να παρακολουθήσουν λίγο τις λεπτομέρειες, ειδικά αν αυτές είναι γαργαλιστικές. Αρτος μπορεί να μην υπάρχει σε επάρκεια, αλλά από θεάματα... να φαν κι οι κότες. Ρίχνουν στην αρένα με τα λιοντάρια τους «κουμπάρους» και καμαρώνουν σαν καλοί χορηγοί: «Είδατε τις χειροπέδες!». «Της φυλακής τα σίδερα είναι για τους απατεώνες!». Αν το φιλοθεάμον κοινό δε χορτάσει με τους Αδάμαντες και τους Πανάγους, έχουν στην καβάντζα τον Τσιτουρίδην και θα τον ρίξουν κι αυτόν. Οχι με νικελέ βραχιόλια να συνοδεύουν το πλατινένιο Rolex και τα απαστράπτοντα χρυσά μανικετόκουμπα, αλλά με το στίγμα του «πολιτικά υπεύθυνου». Και βέβαια, καθ' όλη τη διάρκεια του «σόου» θα δίνει τις δικές του παραστάσεις ο Πανίκας Ψωμιάδης με «φραπεδόμαγκες», «παντελόνια» και «στρινγκάκια». Πινελιές κιτσάτης μπαλαφάρας στο άγιο τοπίο της διαπόντιευσης των αποδιοπουπιάνων.

Εδώ είναι ο μεγάλος κίνδυνος. Ο κίνδυνος να δούμες, για μια φορά ακόμα, τα δέντρα και να χάσουμε το δάσος. Ήδη, τα ΜΜΕ και το ΠΑΣΟΚ φροντίζουν γι' αυτό, τυλίγοντας μ' ένα τεράστιο λευκό πέπλο το δάσος και αφήνοντας πάνω στο λευκό φόντο να φαίνονται μόνο τα δέντρα. Οι τρεις του σκανδάλου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ο Τσιτουρίδης, άντε και κανένας άλλος. Και ο Καραμανλής, που είναι «άφαντος και άφωνος στα δύσκολα», όπως λέει ο Γιωργάκης στη... συντριπτική κριτική που του κάνει.

Και μετά; Μετά όλα θα γυρίσουν στον κανονικό τους ρυθμό. Δικαστικά η υπόθεση θα πέσει στα μαλακά, πολιτικά οι ισορροπίες θα αποκατασταθούν, επιχειρηματικά θα γίνουν οι απαραίτητες ανακατατάξεις, οι βαρόνοι των μίντια -διαιτητές πάντοτε σε περιόδους πολιτικών κρίσεων- θα ενισχύσουν τις θέσεις τους, και ο καπιταλισμός θα συνεχίσει την πορεία του. Μέχρι το ξέσπασμα του επόμενου σκανδάλου, που το γνωστό έργο θα επαναληφθεί για μια ακόμη φορά, με παραλλαγές στο σενάριο και αλλαγές στους πρωταγωνιστές.

Στο ενδιάμεσο όλα θα κινούνται στον αστερισμό της νομιμότητας. Νόμιμην η φτώχεια για τους πολλούς και ο πλούτος για τους λίγους. Νόμιμην η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Νόμιμη η ανεργία. Νόμιμα το πετσόκομμα των ελάχιστων κοινωνικών παροχών. Νόμιμην η διατροφική αλπτεία. Νόμιμην η συστηματική καταστροφή του περιβάλλοντος. Νόμιμος ο καπιταλισμός, με λίγα λόγια. Παράνομα είναι μόνο τα σκάνδαλα. Οταν δηλαδή κάποιοι ξεπερνούν το όριο, παραβιάζουν τους κανόνες του παιχνιδιού ή απλά πιάνονται χωρίς να το καταλάβουν στο δίκανο των επιχειρηματικών ανταγωνισμών και πληρώνουν αυτοί τη νύφη.

Τα σκάνδαλα είναι σύμφυτα με τη λειτουργία του καπιταλισμού, γιατί μέγα σκάνδαλο (όχι από την άποψη της αστικής νομιμότητας, αλλά από κοινωνική άποψη) είναι το σύστημα που τα γεννά.

■ Στα πράσα (1)

Για πολιτική ευδύνη και έλλειμμα φιλότιμου και πολιτικής ευδίξιας του Τσιτουρίδη γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, με αφορμή το διορισμό του Αναγνωστόπουλου, ενός από τα τρία κουμπαράκια, στο ΔΣ του ΙΚΑ, μόλις 50 μέρες πριν ξεσπάσει το σκάνδαλο στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Την ώρα, λοιπόν, που γύριζαν οι κύλινδροι του πιεστήριου αποτυπώνοντας στο χαρτί αυτή την εκτίμηση, ερχόταν στο φως ένα στοιχείο που καδιστούσε την εκτίμηση περί πολιτικής ευδύνης εξαιρετικά επιεική. Διότι αποκαλύφτηκε ότι ο Αναγνωστόπουλος έχει ήδη στην πλάτη του μια πρωτόδικη καταδίκη για κομπίνα «κοινοτοποίησης» 3.000 τόνων βραζιλιάνικης ζάχαρης. Κοντολογίς, ο Αναγνωστόπουλος είναι ήδη καταδικασμένος ως λαθρέμπορος, ύστερα από προσφυγή κοινοτικών οργάνων.

Εδώ πια ο Τσιτουρίδης πιάστηκε στα πράσα. Δε μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν γνώριζε την καταδίκη του «κολλητού» του. Επομένως, διόρισε έναν καταδικασμένο για λαθρεμπορία στη διοίκηση του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού της χώρας [εκεί που έχει ξεσπάσει νέο σκάνδαλο εισφοροκλοπής από κατασκευαστικές εταιρίες]. Αν πάλι ισχυριστεί ότι δεν το γνώριζε, τότε παραδέχεται ότι είναι από αφελής έως ηλιθίος [ας αυτοποιηθεί πάντας αφελής-ηλιθίος].

■ Στα πράσα (2)

Τι έκανε ο Τσιτουρίδης μετά την αποκάλυψη; Εβγαλε μια ανακοίνωση με την οποία χειροτέρευσε τη δέση του. «Ο κατηγορούμενος Αναγνωστόπουλος ουδέποτε, όπως προέκυψε από την έρευνά μας, καταδικάστηκε για ποινική υπόθεση λαθρεμπορίας», γράφει. Καταρχάς, δε διευκρινίζει πότε έγινε η «έρευνά τους». Οταν διόριζε τον Πανάγο στο ΙΚΑ ή όταν ο Πανάγος βρέθηκε με τις χειροπέδες; Η διαφορά είναι μεγάλη. Αν είχε κάνει την έρευνα πριν, τότε θα γνώριζε ότι ο Πανάγος έχει καταδικαστεί πρωτοδίκως σε αστική υπόθεση, ύστερα από αγωγή της γαλλικής τράπεζας Societe General και υποχρεώθηκε να τα σκάσει χοντρά. Η γαλλική τράπεζα δεν ενδιαφέρεται για την ποινική πυχή της υπόθεσης, αλλά για τα λεφτά της (πλήρωσε την κατάπτωση μιας εγ-

γυνητικής επιστολής]. Κανονικά, το τελωνείο μέσω του οποίου έγινε η κομπίνα, διέπρεπε να στείλει το φάκελο στον εισαγγελέα, για να ασκηθεί ποινική δίωξη για λαθρεμπορία. Γιατί άραγε δεν το έκανε Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως (που μυρίζει συγκάλυψη), επι της ουσίας ο Πανάγος έχει καταδικαστεί να πληρώσει αποζημίωση για μετονομασία βραζιλιάνικης ζάχαρης σε κοινοτική. Το ότι ο Τσιτουρίδης επιμένει και μετά τις αποκαλύψεις να δηλώνει ότι ο Πανάγος ήταν «λευκός ωσεί περιστερά», δείχνει το μέγεθος της ευδύνης του. Πολιτικής τουλάχιστον...

■ Στα πράσα (3)

Ομως, ο Τσιτουρίδης πήρε κάλυψη και από το Μαξίμου. Πέρασαν μερικές μέρες, είδαν τα στοιχεία, στάθμισαν την κατάσταση και ο Ρουσόπουλος διατάχτηκε να βγει να τον καλύψει με κατηγορηματική δήλωση. Γιατί έγινε αυτό, δεδομένου ότι η (τουλάχιστον) πολιτική ευδύνη του είναι καραμπινάτη και αυτό σημειώθηκε ακόμα και από κυβερνητικούς βουλευτές (Σούρλας και Μανώλης έκαναν και δηλώσεις, ενώ οι υπόλοιποι τα έλεγαν of the record στα πολιτικοδημοσιογραφικά πηγαδάκια). Η πιο εύκολη και πιο βολική εξήγηση για τον Καραμανλή και τους συνεργάτες του είναι ότι κάλυψαν τον Τσιτουρίδη κατ' ανάγκη. Τον είχε διώξει μια φορά, έτσι και τον έδιωχνε και δεύτερη θα ήταν σαν να παραδεχόταν ότι είναι ανίκανος να επιλέξει τους υπουργούς του. Εμείς δεν πειδόμαστε και τόσο απ' αυ-

■ Finale grande

Ο Τσιτουρίδης, που κατά δήλωσή του ΔΕΝ γνώριζε τον Αδαμόπουλο, τον είχε τοποθετήσει τρεις μόλις μέρες πριν ξεσπάσει το σκάνδαλο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, σε ειδική επιτροπή του υπουργείου Απασχόλησης, που θα αξιολογήσει τις προσφορές σε διαγωνισμό για τη διαφημιστική υποστήριξη του κοινοτικού προγράμματος EQUAL. Και ποιον τοποθέτησε αναπληρωτή του Αδαμόπουλου; Τον Πανάγο τον Αναγνωστόπουλο! Στην πολυαέλιδη προσφυγή του προς το ΕΣΡ, στην οποία μιλούσε για τα «ψέματα των δημοσιογράφων», ο Σάββας δεν έγραψε τίποτα. Πίστευε άραγε ότι αυτή η πιτυχή της σχέσης του με τους δυο ήδη προφυλακισμένους θα έμενε κρυφή, επειδή έτρεξε να σταματήσει τη δημοσίευση της απόφασης «επί του πιεστρίου» του Εθνικού Τυπογραφείου; Αφελής σκέψη, δε νομίζετε; Γεγονός είναι ότι και αυτή η σκοτεινή πλευρά αποκαλύφθηκε. Και τι απάντησε ο Σάββας; Οτι στις δεκάδες επιτροπές του υπουργείου του «χρησιμοποιούνται πρόσωπα που εκ της δέσεως τους απαρέχουν εχέγγυα κύρους και αντικειμενικότητας»!! Και πώς επέλεξε τον «άγγωντό του» Αδαμόπουλο; Και με ποια διότιτα επέλεξε τον Πανάγο; Δεν του έφτανε ότι τον έβαλε στο ΙΚΑ, έπρεπε να τον βάλει και σε άλλη κρίσιμη επιτροπή; Η πώς γίνεται και αυτοί οι δύο (Αδάμας και Πανάγος) πάνε πάντοτε «σετάκι»; Για όλα αυτά δεν πε λέξη ο (κατά τα άλλα πολυλογάς) Σάββας. Σε πράξη τη στήριξη από το Μαξίμου και τών Λουφάζει περιμένοντας να περάσει η μπόρα.

δη, ούτε μόνο τα συγκεκριμένα λαμόγια. Μην ξεχνάμε ότι ο Καραμανλής ξεκίνησε την πολιτική του καριέρα ως βουλευτής Θεσσαλονίκης (ο νοών νοείτω).

■ Με το κεφάλι κάτω

Όλο και πιο συχνά διαβάζεις στον αστικό Τύπο πως για τα φαινόμενα διαφοράς που από καιρού εις καιρόν αποκαλύπτονται φταίει «το μεγάλο κράτος» που «παρεμβαίνει στην οικονομική ζωή». Για μια φορά ακόμα πάιρουν την πραγματικότητα και τη στήνουν με το κεφάλι κάτω. Ποια είναι η διαφορά τελικά; Η μίζα που ζήτησαν κάποιοι υπάλληλοι (ας περιοριστούμε μόνο στο τελευταίο σκάνδαλο) ή το καρτέλ που έχουν συμπήξει οι γαλακτοβιομηχανίες; Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι μια βιτρίνα, για να ωραιοποιεί τις πιο άγριες πλευρές της λειτουργίας του καπιταλισμού. Λογικό είναι και σ' αυτή την κρατική Αρχή να πέφτουν μίζες. Εάν δεν υπήρχαν αυτοί οι κρατικοί ελεγκτικοί μηχανισμοί – βιτρίνα, δα σταματούσαν αυτές οι άγριες πρακτικές των καπιταλιστικών επιχειρήσεων; Ευνόητο είναι ότι η απάντηση είναι αρνητική. Ολη αυτή η φιλολογία αναπτύσσεται για να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο η ασυδοσία των καπιταλιστών, που δεν δέλουν ούτε τους ελάχιστους τυπικούς ελέγχους που είναι υποχρεωμένο να κάνει το αστικό κράτος.

■ Βάζει πλάτη

«Είναι μικρής σημασίας το δέμα του άρδου 16 [του Συντάγματος]. Είναι μεγάλης σημασίας η μεγάλη μεταρρύθμιση στον χώρο της παιδείας, την οποία δεν μπορεί να κάνει αυτή η κυβέρνηση», είπε ο Γιωργάκης στη συνέντευξη Τύπου στη Θεσσαλονίκη. Ετσι, με μια ντρίπλα, προσπάθησε να αποφύγει την ουσία. Αν ήταν μικρής σημασίας δέμα η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημάτων, δεν θα ήταν η απαγόρευση γραμμένη στο Σύνταγμα. Θα αφηνόταν στον κοινό νομοδέτη, να μπορεί να τη ρυθμίζει ανάλογα με τη συγκυρία. Αυτό το γνωρίζει πολύ καλά ο Γιωργάκης. Προσπαθεί, όμως, να υποβαθμίσει το ζήτημα, για να μη γίνει καδαρό (και να μη συζητηθεί, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο), ότι ο ίδιος και το κόμμα του βάζουν πλάτη για να φύγει από τη μέση αυτός ο φραγμός και να μετατραπεί η τριτοβάθμια εκπαίδευση σε μια μεγάλη αγορά, στην οποία οι σχολάρχες θα διαγωνίζονται με τα κρατικά πανεπιστήμια, που κι αυτά θα έχουν μετατραπεί σε επιχειρήσεις.

■ Για τον παρά τα κάνεις όλα...

Τα κατάφερε ο Χριστόδουλος να κάνει άνω-κάτω και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Με τη βοήθεια του νεοδιορισμένου δεξιού προέδρου του ανώτατου διοικητικού δικαστήριου, που τον κάλεσε να κάνει αγιασμό, σπάζοντας έτσι μια παράδοση ανεξιδηροσκείας που υπήρχε στο συγκεκριμένο δικαστήριο. Κάποιοι δικαστές αντέδρασαν, δεν πήγαν στον αγιασμό και εκδήλωσαν τη δυσαρέσκειά τους. Πήρε τότε φόρα ο Χριστόδουλος και τους πέρασε γενεές δεκατέσσερις από άμβωνος.

Για να είμαστε μέσα στα πράγματα, πρέπει να σημειώσουμε ότι το πρόβλημα δεν είναι η σύγκρουση δρησκείας-ανεξιδηροσκείας. Η σύγκρουση έχει να κάνει με άλλα, πιο πεζά πράγματα. Το ΣΤΕ έχει κοντράρει διάφορα σχέδια του δεσποταριάτου, όπως για παράδειγμα η προσπάθεια οικοπεδοποίησης δασικών εκτάσεων. Ο αγιασμός που αποφασίστηκε να γίνει φέτος είναι η προσπάθεια του Χριστόδουλου να ρίξει γέφυρες προς το ανώτατο δικαστήριο και εκείνοι οι δικαστές που αντέδρασαν το είχαν υπόψη τους αυτό. Γ' αυτό και υπήρξε τόσο λυσσώδης η αντεπίθεση του Χριστόδουλου.

■ Τον πούλο...

Σε βαθιά μελαγχολία έχει πέσει ο περιβότος Ιωάννης Διώτης (το τσολιαδάκι της Μάνδρου ντε). Ο λόγος; Πήρε τον πούλο από τον Πούλιο. Τελευταίος και καταϊδρωμένος ήρδε ο εκλεκτός του FBI στις εκλογές της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αδήνας. Η πλάκα είναι ότι το είχε σίγουρο πως θα σαρώσει. Πίστευε ότι όλη η Εισαγγελία τον λατρεύει και όταν άνοιξαν οι κάλπες και ήρθε τρίτος, έπεσε σε κατάληψη. Γιατί ξέρει και τα σχόλια που ακούγονται μόλις γυρίσει την πλάτη και απομακρύνθει λίγα βήματα από τις νομικές συντροφίες (δεν είναι βλάκας, το αντίδετο). Εμείς, που είναι γνωστή η λατρεία που τρέφουμε για τον πρώην Κνήτη που πέρασε στην υπηρεσία της «αντιτρομοκρατίας», για να τον παρηγορήσουμε, δα του συστήσουμε να λέει σε όποιον τον ρωτάει σχετικά, ότι πήρε το χάλκινο μετάλλιο. Το έλεγε μια φορά κι ένας χαζούλης που είχαμε στο χωρίο και την είχε δει δρομέας μεγάλων αποστάσεων. – Πήρα το χάλκινο μετάλλιο. – Πόσοι τρέχατε, Γιάννη; – Τρεις...

Στο πρώτο άρθρο αυτής της σειράς είδαμε ότι την τελευταία 15ετία, εξαιτίας της πολιτικής της «παγκοσμιοποίησης», δηλαδή μιας ανοιχτά επιθετικής πολιτικής του σύγχρονου μονοπωλιακού καπιταλισμού, έχουμε εκ νέου όξυνση της ομάδας των αντιθέσεων ανάμεσα σε εξαρτημένες χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου και τις ιμπεριαλιστικές χώρες. Οι αντιθέσεις αυτές παίρνουν τη μορφή της διεκδίκησης ισότημων οικονομικών σχέσεων ή, για να είμαστε ακριβέστεροι, παίρνουν τη μορφή της διεκδίκησης καλύτερων όρων πώλησης των πρώτων υλών που αποφύγουν τη βιομηχανία του ιμπεριαλιστικού «κέντρου». Είδαμε ακόμη, ότι ο ιμπεριαλισμός επιστρέφει στην «πολιτική των κανονιοφόρων», εφαρμόζοντας ακόμη και μεθόδους στρατιωτικής κατοχής χωρών, με αποτέλεσμα την αναβίωση του εθνικού ζητήματος ως ζητήματος επανάκτησης της εθνικής ανεξαρτησίας χωρών που πριν ήταν ανεξάρτητες (δεν έχουμε δηλαδή το παλιό αντιποικιακό ζήτημα). Είδαμε επίσης ότι, εκτός από τα εθνικοπατελευθερωτικά κίνηματα σε χώρες υπό κατοχή, αναπτύσσονται κινήματα –με εκφραστή κυρίως το

πλο αγώνα σε χώρες υπό ιμπεριαλιστική κατοχή (π.χ. Ιράκ, Αφγανιστάν), άλλα που οργανίζονται ενάντια σε ξενόδουλα καθεστώτα τυπικά ανεξάρτητων χωρών (ριζοσπαστικά ισλαμικά κινήματα στη Μέση και Ατταλονία) και άλλα που βρίσκονται σε μια ιδιόμορφη θέση εξουσίας-μη εξουσίας (Χαμάς στην Παλαιστίνη, Χεζμπολά στο Λίβανο). Όλα αυτά τα κινήματα έχουν διαφορετική ανάπτυξη, αλλά και διαφορετική θέση στους διεθνείς και περιφερειακούς ανταγωνισμούς.

Δεύτερο, γιατί και ο ιμπεριαλισμός δεν είναι ενιαίος. Δεν πρέπει να μας διαφεύγουν οι διμπεριαλιστικές αντιθέσεις, που μπορεί να μην έχουν πάρει, μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο, τη μορφή μιας απευθείας πολεμικής αναμέτρησης των ιμπεριαλιστικών κρατών, όμως είναι πάντα παρούσες και εκδηλώνονται με ιδιάτερη σφρόδρωτη στο έδαφος των χωρών του «τρίτου κόσμου». Οι θεωρίες περί της δημιουργίας μιας υπεριμπεριαλιστικής «αυτοκρατορίας» υπό την ηγεμονία των ΗΠΑ (Νέγκρι και Χαρντ), που αποτελούν βελτιωμένη έκδοση των παλιών θεωριών των Χλιφερτνγκ και Κάουτοκι (αρχές εικοστού αιώνα), διαψεύδονται πλέον καταφανώς

να δικαστούν ως υπεύθυνοι για την αεροπειρατεία του Λόκερμπιτι).

Είναι αυτός ο πραγματισμός και οπορτουνισμός, απότοκο της αστικής φύσης αυτών των καθεστώτων και κινημάτων, που οδηγεί σε τέτοιες παλινόρομήσεις ανάμεσα στις ανταγωνιζόμενες και αντιτιθέμενες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Επομένως, σ' ένα τόσο σύνθετο κόσμο, γεμάτο αντιθέσεις και αντιφατικές συμπεριφορές, δε μπορούμε να «καθαρίσουμε» με ένα μηχανιστικό σύνθημα: «Υποστήριξη σε κάθε δύναμη που αντιμάχεται τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό». Εκείνο που μπορούμε και πρέπει να κάνουμε, καταφράγιν, είναι να βλέπουμε κάθε περίπτωση ad hoc. Να μελετάμε το σύνολο των δεδομένων, να σταθμίζουμε την κατάσταση και ανάλογα να τοποθετούμαστε. Για παράδειγμα, το πολιτικό δυναμικό που εκδίδει αυτή την εφη-

Ενας κόσμος σε κίνηση (2)

ριζοσπαστικό ισλάμ- τα οποία αντιμόχυνται τις πουλημένες στον ιμπεριαλισμό κυβερνήσεις των χωρών τους. Κινήματα που από ταξική άποψη αποτελούν συμμοχίες τμημάτων της αστικής τάξης και της διανόησης με ευρύτατα λαϊκά στρώματα.

Συμπερασματικά σημειώσαμε: «Από την άποψη του πολιτικού τους προγράμματος, όλες αυτές οι εθνικοπατελευθερωτικές οργανώσεις δεν ξεφεύγουν από το πλαίσιο των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Το ρεφορμιστικό τους πρόγραμμα προσομοιάζει μ' αυτό της σοσιαλδημοκρατίας (όχι της σημερινής, της παλιάς σοσιαλδημοκρατίας). Και βέβαια, ο αστικός και μικροαστικός χαρακτήρας των πολιτικών της ηγεσιών τις οδηγεί σε μια πραγματιστική πολιτική, με έντονο το στοιχείο του οπορτουνισμού. Αυτό, φυσικά, υποβοηθείται και από την απομόνωση που βρίσκεται την προσωπική αρχή της πολιτικής τους που δε μπορούν να ταξιδεύουν σε τέτοια. Το ερώτημα που πρέπει να θέσουμε είναι αν αυτά τα κίνηματα στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες. Με άλλα λόγια, σόλα αυτά τα κινήματα έχουν κάποια άρια που δε μπορούν να ταξιδεύουν σε τέτοια. Δεν είναι δυνατόν να περιμένουμε να πολιτευτούν ως επαναστατικά-προλεταριακά κινήματα, ούτε να μετεξελιχτούν σε τέτοια. Το ερώτημα που πρέπει να θέσουμε είναι αν αυτά τα κίνηματα, με την ώστη της αναπτυγμένης καπιταλιστικής χώρες, θα αποτελέσουν τον ιμπεριαλιστικό του στάδιο.

Οι διμπεριαλιστικές αντιθ

■ Ευρωπαϊκό Δικαστήριο

Ασύμφορη η βαμβακοκαλλιέργεια!

Από τον Απρίλη του 2004 που είχε ψηφιστεί ο νέος κανονισμός για το βαμβάκι (άρχισε να ισχύει από το Γενάρη του 2006) είχαμε δείξει ότι από το 2006 θα αυξήθει κατακόρυφα ο αριθμός των φτωχών βαμβακοπαραγωγών που θα εγκαταλείπουν τη βαμβακοκαλλιέργεια. Τότε, σύσσωμη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας πανηγύριζε για την ψήφιση του νέου κανονισμού και ισχυρίζοταν ότι έξασφάλισε μέχρι το 2013 τόσο το εισόδημα των βαμβακοπαραγωγών όσο και την βαμβακοκαλλιέργεια στην Ελλάδα. Τότε, Τσιτουρίδης και Μπασιάκος (υπουργός και υφυπουργός) δεν απάντησαν στα ερωτήματα που θέσαμε, αλλά τώρα ο Ε. Μπασιάκος θελεί δε θέλει θα απαντήσει στα ερωτήματα που θέτει η ίδια η ζωή.

Στις 22 Ιουλίου του 2004 η ισπανική κυβέρνηση κατέθεσε προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο με την οποία ζητούσε την ακύρωση του νέου κανονισμού για το σύστημα βαμβάκι. Στις 7 Σεπτεμβρίου του 2006 το δικαστήριο έβγαλε απόφαση με την οποία έκανε δεκτό το αίτημα της

ισπανικής κυβέρνησης, αλλά δεν απαίτησε την άμεση εφαρμογή της απόφασης, δίνοντας «εύλογο χρόνο» στην Κομισιόν και στο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ να φτιάξουν νέο κανονισμό. Το δικαστήριο απέρριψε τους περισσότερους από τους λόγους που πρόβολε η ισπανική κυβέρνηση για να θεμελιώσει την προσφυγή της κατά του νέου κανονισμού. Δέχτηκε, όμως, γιατί κατά τη γνώμη μας δε μπορούσε να κάνει διφορετικά, τον εξής ισχυρισμό:

«Αν ο υπολογισμός της Επιτροπής περιελάμβανε το μισθολογικό κόστος και, επιπλέον, ελάμβανε υπόψη την πραγματική σύμφωνα με την τρέχουσα τιμή αγοράς, θα προέκυπτε ότι το κόστος παραγωγής είναι υψηλότερο από τα εισοδήματα των παραγωγών στο πλαίσιο του νέου συστήματος ενισχύσεως και ότι, επομένως, το προβλεπόμενο μικτό κέρδος για το βαμβάκι είναι μηδενικό, οπότε υπάρχει για τους γεωργούς κίνδυνος να εργάζονται με ζημιά εάν συνεχίσουν να παράγουν βαμβάκι». Η ισπανική κυβέρνηση, ομολογώντας ότι με το νέο κανονισμό οι βαμ-

βακοπαραγωγοί θα ζημιώνονται εάν συνεχίσουν να καλλιεργούν σύστορο βαμβάκι, εκθέτει την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, που πανηγύρισε για την ψήφιση αυτού του κανονισμού. Η κυβέρνηση εκτίθεται ακόμη περισσότερο, γιατί μολονότι είχε το δικαίωμα δεν συνυπέγραψε την προσφυγή της ισπανικής κυβέρνησης κατά του νέου κανονισμού.

Η ισπανική κυβέρνηση παραδέχεται, ότι η Κομισιόν δεν συνυπολογίζει στο κόστος παραγωγής των αγροτικών προϊόντων το λεγόμενο μισθολογικό κόστος. Βέβαια, δεν μπορούμε να μιλάμε για μισθολογικό κόστος, γιατί και στον αγροτικό τομέα οι εργάτες γης παράγουν υπεραξία, που την καρπούται το μεγάλο κεφάλαιο που ασχολείται με την εμπορία και μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων-εμπορευμάτων. Φυσικά, στο βιομηχανικό τομέα της καπιταλιστικής παραγωγής υπολογίζουν το λεγόμενο μισθολογικό κόστος. Στον αγροτικό τομέα δεν το υπολογίζουν, γιατί θέλουν να δικαιολογήσουν τις πολύ χαμηλές τιμές που δίνουν οι κα-

πιταλιστές για την αγορά των αγροτικών προϊόντων. Είναι χαμηλές ακόμη και μετά τον συνυπολογισμό της κοινοτικής ενίσχυσης με την εμπορική τιμή, που καθιστούν ζημιογόνα για τη φτωχή αγροτική την καλλιέργεια σύστορου βαμβακιού. Αυτό το παραδέχεται και η ισπανική κυβέρνηση. Με τις ομολογίες της επιβεβαιώνεται για μια ακόμη φορά η θέση που υποστηρίζουμε, ότι δηλαδή ουσιαστικοί αποδέκτες των κοινοτικών ενισχύσεων είναι οι καπιταλιστές που εξασφαλίζουν πάμφρηνα τα αγροτικά προϊόντα ως πρώτη ύλη για την βιομηχανία.

Οταν για τους φτωχούς βαμβακοπαραγωγούς διαγράφεται αυτή η ζοφερή πραγματικότητα, που την παραδέχεται και η ισπανική κυβέρνηση, αντιλαμβάνετε τι θα πάθουν και τα τμήματα της φτωχής αγροτικής που καλλιεργούν άλλα αγροτικά προϊόντα και έχουν λιγότερα έσοδα. Γι' αυτό επαναλαμβάνουμε, ότι μοναδική διέξοδος για τη φτωχιά αγροτικά είναι ο κοινός απελευθερωτικός αγώνας με την εργατική τάξη για την ανατροπή του καπιταλισμού.

■ Σκάνδαλο Οικοπάρκων

Υποψήφιοι «Πανάγοι» και «Αδάμαντες»

Σύμφωνα με πληροφορίες μας, η πενταμελής Κεντρική Επιτροπή Ελέγχου του προγράμματος της μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών (Οικοπάρκα) θα επισκεφτεί το δεύτερο δεκαήμερο του Οκτώβρη το Ζαρκαδοχώρι του νομού Μαγνησίας για να κάνει αυτοψία σε μια έκταση 4.900 στρεμμάτων και να αποφανθεί αν είναι δάσος ή όχι, για να αποφασίσει στη συνέχεια (σε συνδυασμό με άλλες προϋποθέσεις) αν πρέπει να ενταχθεί στο πρόγραμμα.

Όλα τα μέλη της επιτροπής, τακτικά και μη, δασολόγοι και μη, γνωρίζουν:

Πρώτο, ότι η έκταση αυτή, με πράξη χαρακτηρισμού του δασάρχη Αλμυρού και τελεσδίκες αποφάσεις των Επιτροπών Επιλυσης Δασικών Διαφορών, έχει χαρακτηριστεί δάσος της παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979.

Δεύτερο, ότι ως δάσος δε μπορεί ούτε με την ΚΥΑ 237/1996 να ενταχθεί στο συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Τρίτο, ότι η επιτροπή της οποίας είναι μελή δεν έχει το δικαίωμα να αποφανθεί για εκτάσεις που με προηγούμενες υπουργικές αποφάσεις έχουν απενταχθεί από το πρόγραμμα.

Τέταρτο, ότι η απόφαση του υφυπουργού Γεωργίας Α. Κοντού, με την οποία καταργήθηκε η προηγούμενη υπουργική απόφαση απένταξης της συγκεκριμένης έκτασης από το πρόγραμμα, είναι παράνομη.

Οφείλουν, λοιπόν, υπερασπιζόμενοι τη νομιμότητα και το δημόσιο χρήμα, να μη μεταβούν στο Ζαρκαδοχώρι

και να επιστρέψουν στον Α. Κοντό την απόφασή του ως απαράδεκτη. Παράνομες αποφάσεις δεν πρέπει να εξετάζονται από κρατικά όργανα. Διαφορετικά, για είσοις χρόνια θα κινδυνεύουν να βρεθούν στη θέση του «Πανάγου». Και εμείς και όλοι οι έντιμοι δασολόγοι, που έχουμε δώσει μάχη για να αποκαλυφθεί το σκάνδαλο

των Οικοπάρκων, που εκτός των άλλων έχει σημαδεύει από τον τραγικό θάνατο του Δ. Παπαϊωάννου, ενός έντιμου δημόσιου υπάλληλου, θα συνεχίσουμε τον αγώνα για να απενταχθεί όχι μόνο το Ζαρκαδοχώρι, αλλά και όλες οι άλλες δασικές εκτάσεις που εντάχθηκαν με παράνομες αποφάσεις του Α. Κοντού.

Τα μέλη της επιτροπής, τακτικά και μη (εκτός από τον I. Βολακάκη), που συνήργησαν στις παράνομες αποφάσεις του Α. Κοντού, οφείλουν να βγουν -όσο είναι καιρός- και να δηλώσουν, ότι η υπογραφή τους αποτελείται, και να διαθέσουν, για την ανατροπή του Α. Κοντού και το περιβάλλον του.

Τι Πανάγος τι Παναγιώτης...

Δεν είναι η πρώτη φορά που γράφουμε για τον τρόπο με τον οποίο ο απόστρατος αντιπρόεραρχος Πλανηγάρης Μήτσαινας τοποθετήθηκε από τον Ε. Μπασιάκο διευθυντής του πολιτικού του γραφείου. Πρωτογάριμα στο φύλλο της 25ης Φλεβάρη του 2006 σχόλιο με τίτλο «Σεμινότητα στο οποίο αποκαλύπτομε και τις παράνομες ενέργειες για την τοποθέτηση της αδελφής του Ε. Μπασιάκου στο οικοπάρκο του Ζαρκαδοχώρι».

του 2005), ότι τόσο ο Π. Μήτσαινας όσο και η αδελφή του Μ. Μπασιάκου υπηρετούν στο υπουργείο Γεωργίας χωρίς ο προϊστάμενός τους υπουργός να έχει βγάλει υπουργικές αποφάσεις, ως οφειλε. Την άλλη κιόλας μέρα (Δευτέρα 28 Νοέμβρη 2005) δάθηκε εντολή στους αρμόδιους υπηρεσιών παράγοντες να μαγειρέψουν τα στοιχεία ώστε να εμφανιστεί ως νομότυπη η τοποθέτηση Μήτσαινας ως διευθυντή του πολιτικού γραφείου του υπουργού της φτωχότητας.

Υπήρχαν, όμως, ορισμένες... πρακτικές δυσκολίες στην εκ των υστέρων «αποκατάσταση της νομιμότητας». Στις 23 Σεπτεμβρίου του 2004 έχει οδηγηθεί σε αναγκαστική παραίτηση ο Σ. Τσιτουρίδης και τη θέση του είχε καταλάβει ο έως τότε υφυπουργός Ε. Μπασιάκος, ο οποίος αναβάθμισε τον Π. Μήτσαινα σε διευθυντή του πολιτικού γραφείου του υπουργού της φτωχότητας.

στην αλαζονεία του, όμως, «έχασε» να βγάλει και την απαραίτητη υπουργική αποφάση για τη νέα τοποθέτηση του Π. Μήτσαινα. Οταν, λοιπόν, χρειάστηκε να γίνει η «μαϊμούδι», μετά την αποκαλύψη του «Έθνους», δεν είχαν διαθέσιμο αριθμό πτωτοκόλλου με ημερομηνία 24 Σεπτεμβρίου 2004. Ομως, τ' αλλία δεν καλύπτει την περίοδο από την ανάληψη των καθηκόντων της κυβέρνησης Καρομανλή μέχρι τις 23 Σεπτεμβρίου του 2004 ο Π. Μήτσαινας ήταν και τα παραφένει εντελώς αικαλυπτός, ενώ για τη μετέπειτα περίοδο είναι το ποτοθέτημένος με πλαστογραφήμενο δημόσιο έγγραφο. Τίθεται, λοιπόν, πολιτικό πρόβλημα και για τον Ε. Μπασιάκο και όχι μόνο για τον Σ. Τσιτουρίδη (ο ονός έχει τον Πανάγο του και ο άλλος τον

Με πάθος, δυναμισμό κι ελπίδες ξεκίνησαν την πρωτη τους πενθήμερη απεργία οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Λουκέτο στη συντριπτική πλειοψηφία των σχολείων των μεγάλων αστικών κέντρων. Μεγάλες -για τα δεδομένα των τελευταίων ετών- οι απεργιακές τους συγκεντρώσεις, με παλμό, ενθουσιασμό και ευρηματικά συνήθημα. Ευχάριστη και ελπιδοφόρα η εικόνα νέων στην ηλικία εκπαιδευτικών να διαμαρτύρονται, με τον ενθουσιασμό στα μάτια τους, που γεννούν η μαζική συμμετοχή και το δίκιο τους πρώτο αγωνιστικό βήμα, λες και συμμετέχουν σε κάποια επαναστατική διαδικασία.

Με ποσοστά συμμετοχής στην απεργία 80, 85, 90 και 95% στις περιοχές του Λεκανοπέδιου της Αττικής, 85% στη Θεσσαλονίκη, 75% στην Αλεξανδρούπολη, 90% στην Αρτα, 80% στα Γρεβενά, 77% στα Γιάννενα, 81% στην Κέρκυρα, 72% στη Χαλκίδα, 95% στην Καβάλα, 85% στη Νάουσα, 75% στην Πάτρα, 76% στη Λάρισα και πάνω από 90% σχεδόν σε όλη την Κρήτη σφραγίστηκε η πρώτη μέρα. Απέναντι, μια άκαμπτη πολιτική ηγεσία, όπως οφελεί να είναι κάθε κυβέρνηση του κεφαλαίου, που σέβεται τον εαυτό της, στο πρώτο αγωνιστικό ξεκίνημα του αντίπαλου, ελπίζοντας ότι αυτή η αδιαλλαξία θα τον κάμψει και θα πισωγυρίσει. Περιμένοντας να δει αντιδράσεις και να μετρήσει αντοχές όσο θα περνούν οι μέρες. Προσπαθώντας «με το καλημέρα» ν' ανοίξει ρήγματα στις γραμμές των απεργών με το μουχλιασμένο τυρί του επιδόματος των 103 ευρώ που θα δοθεί, σύμφωνα με τις διακηρύξεις, στους εκπαιδευτικούς, από το 2007 σε τρεις ετήσιες δόσεις. Πασχίζοντας να επεξεργαστεί την υπόλοιπη εργαζόμενη κοινωνία με τις θεωρίες περί υποκινητών και υποκινούμενων.

Και βεβαίως οι εκπαιδευτικοί είναι υποκινούμενοι. Από τα χιλιάδες μικρά και μεγάλα προβλήματα που τους ταλανίζουν χρόνια τώρα. Υποκινούμενοι από τη φτώχεια, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων (χιλιάδες οι αναπληρωτές και οι ωρομίσθιοι), την οδιοριστία, την ακύρωση των πτυχίων τους μέσω του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, τις συνθήκες δουλείας σε σχολεία χωρίς υλικοτεχνική υπόδομη, από την προκλητική αδιαφορία της Πολιτείας για το δημόσιο σχολείο, την ακύρωση του χαρακτήρα του από την αγορά, από τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα που έρχονται διαρκώς με τη μορφή χιονοστιβάδας, από την ένταση του αυταρχισμού, από την προσπάθεια φίμωσης και χειραγώησης τους, από... από...

Συνεπώς, όλοι οι υλικοί όροι τους στρώχνουν στο δρόμο, τους στρώχνουν στην απεργία. Γιατί δεν έχουν να χάσουν πια πραγματικά τίποτε, όπως εύ-

Η απεργία διάρκειας γίνεται για νικήσει

στοχα είπαν κάποιοι.

Τούτη η απεργία, έτσι όπως ξεκίνησε την πρώτη μέρα της, έχει τις προϋποθέσεις να νικήσει. Γιατί έχει πάνω απ' όλα τα δίκια με το μέρος της. Και γιατί έχει κερδίσει τη μεγάλη συμμετοχή των εκπαιδευτικών.

Ομως όλα αυτά είναι καλά για την αρχή. Ισως και για την πρώτη εβδομάδα.

Πληγή όμως είναι κάπως αφελές να πιστεύουμε ότι ο αντίπαλος, η κυβέρνηση που υλοποιεί για λογαριασμό του κεφαλαίου μια σκληρή πολιτική

άγριας λιτότητας, που σε κάθε ευκαιρία διακρήσει την απόφασή της να προχωρήσει τις αντιεκπαιδευτικές και αντιλαϊκές "μεταρρυθμίσεις", θα υποχωρήσει τόσο εύκολα και θα ικανοποιήσει τα αιτήματα των εκπαιδευτικών.

Συνεπώς, προκύπτει αβίαστα η επιτακτική ανάγκη της συνέχισης του αγώνα, η συνέχιση της απεργίας. Και σε τούτη τη μεγάλη δοκιμασία για τους εκπαιδευτικούς, τα όπλα της πρώτης εβδομάδας (το δίκαιο και η συμμετοχή) δεν αρκούν.

Η κυβέρνηση χτύπησε την πορεία γιατί φοβάται την απεργία

Η κυβέρνηση τρόμαξε απ' τη μαζική συμμετοχή της απεργίας των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η κυβέρνηση φοβάται τη συνέχιση της και τη δεύτερη εβδομάδα.

Γ' αυτό και έστειλε τους πραιτοριανούς της να χτυπήσουν τη μεγάλη διαδήλωση της Τετάρτης, 20 του Σεπτέμβρη.

Τα MAT που εμπόδιζαν τη μεγάλη πορεία των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων και των φοιτητών (το σύλλαλητήριο ήταν πανελλαδικό, πανεκπαιδευτικό και φυσικά τον τόνο σ' αυτό τον έδιναν οι δάσκαλοι) να φθάσει στο Μαξίμου, έκαναν χρήση χημικών, πριν ακόμα οι δάσκαλοι, που προπορεύονταν, τους πλησιάσουν.

Οι διαδηλωτές οπισθοχώρησαν, όμως δε διαλύθηκαν. Επέστρεψαν με κατεύθυνση και πάλι το μέγαρο Μαξίμου και δέχτηκαν δεύτερη παρτίδα χημικών και δακρυγόνων. Η πορεία διασπάστηκε και ένα μεγάλο κομμάτι της, πιεζόμενο ασφυκτικά από τις ορδές των MAT που τους έφραζαν το δρόμο προς την πλατεία Συντάγματος και τους φέραζαν με χημικά στράφηκε στην Πανεπιστημίου με κατεύθυνση τα Προπύλαια.

Οι δυνάμεις της αστυνομίας συνέχισαν όμως τις προκλήσεις, πλησίαζοντας και από τα πλάγια την ουρά της, στην οποία συμμετείχαν κυρίως νεολαίοι. Στο ύψος του Οφθαλμιοπατρέου έκοψαν προκλητικά το δρόμο, πέφτοντας στην κυριολεξία πάνω στους εκπαιδευτικών, επιδιώκοντας εμφανώς να κάνουν συλλήψεις. Δάσκαλοι που βρίσκονταν στο σημείο αυτό μπήκαν μπροστά στην ουρλιάζοντας στους μπάτους, απαγόρευοντας να φύγει η αστυνομία απ' την πορεία, και τους προτοτυπούνταν, την κυβέρνηση και τους πρατορια-

προστατεύοντας έτσι και τους νεολαίους που περνούσαν από κενό.

Η προσπάθεια κατατρομοκράτησης όμως των εκπαιδευτικών απέτυχε παταγωδώς.

Οι δάσκαλοι θύμωσαν και πείσμασαν περισσότερο την αγωνιστικό τους φρόνιμα. Ανθρωποι πολλοί από τους συλλόγους, που για πρώτη φορά κατέβαιναν στο δρόμο, όχι μόνο δεν τρόμαξαν, αλλά στητίριζαν με όλους τους τρόπους την κυβέρνηση και τους πρατορια-

νούς της. Και όλοι τους πήραν κουράγιο από τη μαζικότητα και τη μοχητικότητα του συλλαλητήριου, που δεν έπεσε ούτε στηγμή παρά τα καρεκλοπόδαρα που έριχνε ο ουρανός.

Και ενώ εκεί γίνονταν οι ζυμώσεις, συσφίγγονταν οι συναδελφικές σχέσεις, δίνονταν οι μάχες, πιο πέρα το θλιβερό ΠΑΜΕ απομονωμένο, περιχαρακωμένο διελυσε ήδη την ίσυ χη πορεία του (αποτελούμενη κυρίως από φοιτητές), που είχε ξεκινήσει νωρίτερα απ' την Ομόνοια.

Σαν σημείο στην πορεία της απεργίας διάρκειας γίνεται το στοίχημα. Το στοίχημα για τους τελευταίους (και αυτό είναι ισώς υπόθεση του πιο μακρινού μελλοντος και γενικότερων κοινωνικών διεργασιών) είναι να ψυλλιάζονται πια για το κεφάλαιο και τους πολιτικούς υπηρέτες του δεν αποτελούν παρά αναλώσιμα μεγεθή, σ' ένα παιχνίδι που πάνω από όλα βάζει τα συμφέροντα του συστήματος και τα κέρδη του. Και πως χάρη στη δική τους οσφυοκαμψία αποκτούν τον αέρα του «εκφραστή των συμφερόντων του λαού» οι Μαυρογιαλούροι, που στη συνέχεια γίνεται πολιτική που γ... και δέρνει και πια για το κεφάλαιο και τους πολιτικούς υπηρέτες του δεν αποτελούν παρά αναλώσιμα μεγεθή, σ' ένα παιχνίδι που πάνω από όλα βάζει τα συμφέροντα του συστήματος και τα κέρδη του. Και πως χάρη στη δική τους οσφυοκαμψία αποκτούν τον αέρα του «εκφραστή των συμφερόντων του λαού» οι Μαυρογιαλούροι, που στη συνέχεια γίνεται πολιτική που γ... και δέρνει και πια για το κεφάλαιο και τους πολιτικούς υπηρέτες του δεν αποτελούν παρά αναλώσιμα μεγεθή, σ' ένα παιχνίδι που πάνω από όλα βάζει τα συμφέροντα του συστήματος και τα κέρδη του. Και πως χάρη στη δική τους οσφυοκαμψία αποκτούν τον αέρα του «εκφραστή των συμφερόντων του λαού» οι Μαυρογιαλούροι, που στη συνέχεια γίνεται πολιτική που γ... και δέρνει και πια για το κεφάλαιο και τους πολιτικούς υπηρέτες του δεν αποτελούν παρά αναλώσιμα μεγεθή, σ' ένα παιχνίδι που πάνω από όλα βάζει τα συμφέροντα του συστήματος και τα κέρδη του. Και πως χάρη στη δική τους οσφυοκαμψία αποκτούν τον αέρα του «εκφραστή των συμφερόντων του λαού» οι Μαυρογιαλούροι, που στη συνέχεια γίνεται πολιτική που γ... και δέρνει και πια για το κεφάλαιο και τους πολιτικούς υπηρέτες του δεν αποτελούν παρά αναλώσιμα μεγεθή, σ' ένα παιχνίδι που πάνω από όλα βάζει τα συμφέροντα του συστήματος και τα κέρδη του. Και πως χάρη στη δική τους οσφυοκαμψία αποκτούν τον αέρα του «εκφραστή των συμφερόντων του λαού» οι Μαυρογιαλούροι, που στη συνέχεια γίνεται πολιτική που γ... και δέρνει και πια για το κεφάλαιο και τους πολιτικούς υπηρέτες του δεν αποτελούν παρά αναλώσιμα μεγεθή, σ' ένα παιχνίδι που πάνω από όλα βάζει τα συμφέροντα του συστήματος και τα κέρδη του. Και πως χάρη στη δική τους οσφυοκαμψία αποκτούν τον αέρα του «εκφραστή των συμφερόντων του λαού» οι Μαυρογιαλούροι, που στη συνέχεια γίνεται πολιτική που γ... και δέρνει και πια για το κεφάλαιο και τους πολιτικούς υπηρέτες του δεν αποτελούν παρά αναλώσιμα μεγεθή, σ' ένα παιχνίδι που πάνω από όλα βάζει τα

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 141η συνεδρίαση Παρασκευή, 15.9.06

Η συνεδρίαση άρχισε με καταθέσεις μαρτύρων υπεράσπισης του Κώστα Καρατσώλη. Στενοί συγγενείς του (πατέρας, αδελφή, εξάδελφος), φίλοι, συγχωριανοί (ανάμεσά τους ο πρόεδρος του χωριού και εκλεγμένοι σύμβουλοι) κατέθεσαν τη δική τους αλήθεια για τον Κώστα. Τον σκιαγράφησαν ως ένα φιλότιμο παιδί, από μικρό στη βιοτάλη, χαρούμενο, γλεντζέ, με ενδιαφέρον για το χωριό αλλά πολιτικά αδιάφορο. Ανθρωπος που ήταν μαζί του μέχρι και την παραμονή της σύλληψής του (Βασ. Νίκας) κατέθεσε ότι δεν τον είδε να δείχνει κανένα φόβο, καμία ανησυχία (έχαν ήδη αρχίσει οι συλλήψεις φερόμενων ως μελών της 17Ν). Ο πατέρας του, έντονα φορτισμένος, περιέγραψε πώς τον βρήκε στη ΓΑΔΑ μετά τη σύλληψή του: Τον είδα σε δυο πεντάλεπτα επισκεπτήρια. Κάθε φορά ήταν γύρω μας καμία δεκαριά αστυνομικού. Ήταν σε άθλια ψυχολογική κατάσταση».

Η εισαγγελέας δεν άντεξε για πολλή ώρα σιωπηλή. Το σύνο «διερεύνησης της αλήθειας» έπρεπε να δοθεί και σήμερα; Μήπως όταν ήρθε στην Αθήνα έμπλεξε; ρώτησε τον πατέρα. Μήπως επειδή αντιμετώπιζε οικονομικές δυσκολίες, του πρότειναν να βγάλει εύκολα λεφτά και δέχτηκε; Γιατί μόνο για ληστείες κατηγορείται. Ο πατέρας το απέκλεισε, βέβαια, και μάλιστα αισθάνθηκε θηγμένος. Την απάντηση έδωσε με σχόλιό του ο συνήγορος Γ. Μαντζουράνης: Ο Καρατσώλης ήρθε στην Αθήνα, είχε οικονομικές δυσκολίες και αντί να πάρει να βρει τον Πλασιοκώστα να κάνει καμία ληστεία να τη βολέψει, πήγε και βρήκε τη 17Ν!!!

Στον ξάδερφό του και φίλο του Εάργη Καρατσώλη έβαλε άλλο ερώτημα: Δε μπορεί να έπνιγαν ένα πρώι στην Αντιτρομοκρατική και να είπαν «ας βάλλουμε και τον Καρατσώλη», έναν εντελώς άσχετο με τα πολιτικά, όπως τον παρουσιάζετε. Κάτι θα υπήρχε, έτσι δεν είναι; Ο μάρτυρας δήλωσε αδυναμία να απαντήσει και αυτό δείχνει την εντιμότητά του. Ουδείς τον προετοίμασε να απαντήσει σε τέτοιες ερωτήσεις. Την απάντηση έδωσε και πάλι ο Γ. Μαντζουράνης. Το αμερικανικό σύνταγμα της Μασαχουσέτης -είπε- απαίτει από το δικαστή τη μέση κρίση. Η μέση κρίση δεν μπορεί να συλλάβει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί ο σιλλορός πυρήνας των κατασταλτικών μηχανισμών. Θα μπορούσαν να σας απαντήσουν ο κ. Διώτης και ο κ. Σύρος, αλλά αυτοί δεν μπορούν να καταθέσουν. Η εύλογη απάντηση βρίσκεται στην εμμονή των διωκτικών μηχανισμών από το 1974 να συλλάβουν και να φυλακίσουν τον Γιάννη Σερίφη. Ολοι αυτοί που είναι κατηγορούμενοι είχαν σχέσεις, έκαναν πάρεια με τον Γιάννη Σερίφη.

Ο κτηματομεσίτης Θ. Θάνος, του οποίου η κατάθεση συνεχίστηκε, ολοκλήρωσε σαν οδοστρωτήρας. Κατέθεσε ότι χθες το βράδυ επικοινώνησε με τον Ιωάννου, τον πελάτη με τον οποίο είχε ραντεβού ο Καρατσώλης την ώρα που φέρεται να ομολογεί συμμετοχή του σε ληστεία στον ΟΤΕ Πατησίων. Τον ρώτησε αν όντως έγινε το ραντεβού και μη τυχόν απευθύνθηκε ξανά στο γραφείο και συνεργάστηκε με άλλο συνεργάτη του. Ο Ιωάννου του επιβεβαίωσε ξανά, ότι ημέρα Τρίτη, 2 Απρίλη, 2:30 το μεσημέρι, συναντήθηκε με τον Καρατσώλη, του έδειξε το οικόπεδο και αυτός του δήλωσε ότι δεν τον ενδιαφέρει (ο Ιωάννου θα καταθέσει και ο ίδιος). Δεν έχω καμία επι-

φύλαξη, είμαι 100% βέβαιος. Οσο για την εντολή που δεν υπάρχει, σας λέω ότι όποτε ήθελα έφτιαχνα μια εντολή και σας την έφερνα εκ των υστέρων. Δικό μου είναι το γραφείο, δικά μου τα μπλοκ, μπορώ να φτιάχνω όποια εντολή θέλω. Και το τελευταίο: κοίταξα την ατζέντα του γραφείου και είδα ότι την άλλη μέρα ο Καρατσώλης δεν είχε κανένα ραντεβού. Γιατί δεν έβαζε την άλλη μέρα το ραντεβού με τον Ιωάννου;

Αμέσως μετά το τέλος της κατάθεσης Θάνου ζήτησε το λόγο ο Δ. Κουφοντίνας, που έκανε μια σημαντική δήλωση:

Δ. Κουφοντίνας: Κατά την εξέταση των δύο μαρτύρων που αναφέρονταν σ' αυτό το συγκεκριμένο τμήμα της κατηγορίας, εδώδηλη ήταν την υποκρισία του κοινού μετώπου πολιτικής αγωγής και εισαγγελίας. Επιμένω στο χαρακτηρισμό κοινού μέτωπο. Το είδαμε όλοι πάνω εισαγγελία και πολιτική αγωγή, σε αγαστή σύμπνοια, αλληλοτροφοδοτούμενοι, αλληλοσυμπληρουμένοι και συναγωνιζόμενοι σε ειρωνεία και απαξία, έδειξαν το πραγματικό αλαζονικό πρόσωπο της εξουσίας και το ταξικό τους μίσος. Είδαμε την υποκρισία τους, όταν αμφισφέρει τις ανησυχίες της, τους προβληματισμούς της, τους οποίους εισπράττετε εσείς και δίνετε τις εξηγήσεις σας, εσείς και διά των κυρίων συνήγρων σας.

Δ. Κουφοντίνας: Ολοι εδώ είμαστε, κύριε πρόεδρε, και τα είδαμε. Ειδικά εκείνη τη συγκεκριμένη περίπτωση θα μπορούσατε εσείς να επέμβετε, διότι υπήρξε και κατάρχηση δικαιώματος απ' την εισαγγελία. Να ρωτάνε επανειλημμένα τα ίδια πράγματα, και μια και δύο και τρεις φορές. Το ίδιο και η πολιτική αγωγή. Όσο για το κοινό μέτωπο, το είδαμε όλοι και στην ειρωνεία και στην απαξία των μαρτύρων.

Νομίζουμε ότι δε χρειάζεται να κάνουμε κανένα δικό μας σχόλιο. Ο διάλογος είναι αποκαλυπτικός, και ως προς την κατηγορία Κουφοντίνα, και ως προς τις επισημάνσεις του για την ουσία της υπόθεσης, και ως προς την αμηχανία που προδίδει η απάντηση του προέδρου.

Αποκαλυπτικός για το στήσιμο της κατηγορίας ήταν και ο μάρτυρας Σπύρος Δημόπουλος, που κατέθεσε ότι 23 Δεκέμβρη του 1989, πρωί-πρωί, συνάντησε τον Καρατσώλη, μαζί με την μετέπειτα σύζυγό του (τότε είχαν δεσμό), στο φέρι-μποτ Ηγουμενίστα-Κέρκυρα. Είναι η ημερομηνία που ο Καρατσώλης φέρεται να συμμετέχει στην απαλλοτρίωση όπλων από το στρατόπεδο του Συκουρίου. Καταλαβαίνετε τι τράβηξε ο μάρτυρας. Στο «χορό» αυτή τη φορά μπήκε και η εφέτη Γιαννούκου (σε ένδειξη αλληλεγγύης προς την εισαγγελία, προφανώς). Ομως, ο Δημόπουλος υπήρξε αικλήντος. Περιέγραψε με κάθε λεπτομέρεια το ταξίδι του, τη συνάντηση με τον Καρατσώλη, τη συζήτηση που είχε μια ή δύο μέρες μετά με τον πατέρα του Καρατσώλη στο καφενείο του χωριού τους. Ποιο είναι το αντιφατικό εδώ; Το ότι η γυναίκα του Καρατσώλη έχει καταθέσει ότι τα Χριστούγεννα τα πέρασαν μαζί στην Αθήνα και την Πρωτοχρονία πήγαν στην Κέρκυρα. Ομως, όπως επισήμανε ο Γ. Μαντζουράνης, αυτό ακριβώς αποδεικνύει ότι ο Καρατσώλης δεν έστησε κανένα άλλοθι. Αν ήταν στημένο, τότε θα υποστήζαν τα ίδια ο ίδιος και η σύζυγός του. Μετά τη μαρτυρία του Δημόπουλου, είναι προφανές ότι εκείνος που θυμάται κολά είναι ο Καρατσώλης, ενώ η σύζυγός του θυμάται λάθος.

Χρ. Ξρός: Είναι φανερό ότι, μετά τις καταθέσεις αυτών των μαρτύρων, ειδικότερα της κ. Φάρα και του κ. Θάνου, έχουμε μια πανηγυρική διάψευση ομολογημένης πράξεως. Έχουμε δηλαδή μια κατάρρευση ομολογίας εις βάρος του ίδιου του εαυτού του, κάποιου κατηγορούμενου, και έχουμε επιβεβαίωση των ισχυρισμών που προβάλλω και εγώ από

την πρώτη στιγμή της δίκης, ότι είναι κατασκευασμένες οι ομολογίες. ΟΛΕΣ! Ολες οι ομολογίες, όχι μόνο η δική μου. Και είμαστε στο Α ακόμα των μαρτύρων υπερασπίσεως, έχετε πολλά να δείτε αυτές τις μέρες.

Πρόεδρος: Αναφορικά μ' αυτό που είπε ο κ. Κουφοντίνας, περί μετώπου της εισαγγελικής έδρας με την πολιτική αγωγή, τις προάλλες σημειώσατε ότι «σήμερα δεν έγινε καμία ερώτηση από την έδρα». Όταν κάνει ερώτησης η κ. εισαγγελέας δεν είναι προς δύναμης της υποθέσεως, δεν δίνει ερεθίσματα στους κυρίους κατηγορούμενους και τους υπερασπιστές τους να αντικρύσουν ορισμένα στοιχεία ή να διαφωτίσουν κάποιες πτυχές που απομένουν σκοτεινές ή στο ημέρα. Γιατί λοιπόν βάλλεται κατά την εισαγγελικής έδρας λέγοντας ότι έχει ένα κοινό μέτωπο, όταν η εισαγγελία εισφέρει τις ανησυχίες της, τους προβληματισμούς της, τους οποίους εισπράττετε εσείς και δίνετε τις εξηγήσεις σας, εσείς και διά των κυρίων συνήγρων σας.

Δ. Κουφοντίνας: Ολοι εδώ είμαστε, κύριε πρόεδρε, και τα είδαμε. Ειδικά εκείνη τη συγκεκριμένη περίπτωση θα μπορούσατε εσείς να επέμβετε, διότι υπήρξε και κατάρχηση δικαιώματος απ' την εισαγγελία. Να ρωτάνε επανειλημμένα τα ίδια πράγματα, και μια και δύο και τρεις φορές. Το ίδιο και η πολιτική αγωγή. Όσο για το κοινό μέτωπο, το είδαμε όλοι και στην ειρωνεία και στην απαξία των μαρτύρων.

Καρδιά, όπως τον αποκαλούσαν. Τον αγωνιστή της εξωκοινωνευτικής Αριστεράς, που ήταν πάντα στην πρώτη γραμμή των αγώνων, στις αλυσίδες, εκεί που ήταν η ψυχή της Ακαμάτρας. Οταν έμαθε ότι συνελήφθη, είπε πέφτετε κατά την πρώτη στιγμή της δίκης, ότι είναι ολα προκατασκευασμένα. Οταν διάβασε την απολογία του Καρατσώλου στην Ιερά Επιτροπή, έρχεται από την Ικαρία στην Αθήνα και απευθύνεται σε οργανώσεις όπως το Δίκτυο και τη Συντείρωση Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία (μέλος της οποίας ήταν και ο μάρτυρας), ζητώντας βοήθεια και κυρώση νομική βοήθεια (εξέύρεση δικηγό

ανθρώπων του χώρου της επαναστατικής Αριστεράς. Όσο για τη φερόμενη ως απολογία του, αυτή είναι ένα απολίτικο κείμενο, ξένο πράγμα για ανθρώπους σαν το Χριστόδουλο. Πρόκειται για μια βιαστική αποτύπωση ενεργειών, που ήδη γνώριζε η Αστυνομία.

Ο Χρ. Ξηρός, σχολιάζοντας αυτά που ακούστηκαν για την υπέρτατη αξία της ανθρώπινης ζωής, αναφέρθηκε στο ναύαριο του «Σαμίνω», που βύθισε στο πένθος και το νησί του, και μέσα από απλούς αριθμητικούς υπολογισμούς (χρησιμοποιώντας τη δικαστική απόφαση), κατέληξε: «145 ευρώ και 12 λεπτά για κάθε έναν από τους 82 νεκρούς. Αυτή είναι η αξία της ανθρώπινης ζωής για τα δικαστήρια σας».

Ο Γιώργος Μαρκατσέλης αναφέρθηκε στη γνωριμία του με τον Χριστόδουλο στους κόλπους του ΚΚΕμ-λ. Τον περιέγραψε σαν έναν αγωνιστή που ήταν πάντοτε στην πρώτη γραμμή των αγώνων (αναφέρθηκε χαρακτηριστικά στη σύγκρουση της απαγόρευμένης πορείας του Πολυτεχνείου το '80, όπου ο ίδιος γλύτωσε χάρη στο Χριστόδουλο, με τον οποίο ήταν δίπλα-δίπλα στην πρώτη γραμμή). Χωρίς να είναι κολλητός του, τον έβλεπε τακτικά, σύχναζαν στα ίδια στέκια. Ακόμα και μετά τη στιγμή που ο Χριστόδουλος μετακόμισε στην Ικαρία. Απαντώντας σε ερώτηση της εισαγγελέα, εξήγησε ότι δεν πιστεύει σε καμία περίπτωση πως η φερόμενη ως απολογία του αποτελεί δίηγηση του Χριστόδουλου. «Αυτός ο ανθρωπός δεν μιλάει έτοι. Οι πολιτικοποιημένοι ανθρωποί έχουμε έναν ορισμένο τρόπο ομιλίας. Ακόμα και αν ο υπόλληλος που τα έγραψε τα άλλαζε, θα ήταν εντελώς διαφορετικό το κείμενο».

Ακολούθησαν μάρτυρες από την Ικαρία (Ελ. Κουντούπης, Δ. Καρναβάς, Β. Σταυρινάδης, Ι. Καρναβάς), που αναφέρθηκαν στην κάθιδο του Χριστόδουλου για μόνιμη εγκατάσταση στο νησί το 1998, στη δημιουργία ενός ξυλουργείου στο οποίο κατασκεύαζε μουσικά όργανα, αλλά και κυρώματα, στη συμμετοχή του Ακαμάτρας που συμμετείχε, στο πανηγύρι της Παναγίας (14 Αυγούστου), από το οποίο ποτέ δεν έλειψε ο Χριστόδουλος, αλλά και στη φωτική ζωή που έκανε, ζωή ενός βιοπαλαιστή που δύσκολα τα φέρνει βόλτα, ειδικά από τότε που χρεώθηκε για να φτιάξει σπίτι και εργαστήριο (ο Ι. Καρναβάς, που έχει ένα μικρό μπακάλικο, έφερε και το τεφτέρι που κατέγραψε τα χρέη του Χριστόδουλου). Ο Β. Σταυρινάδης ήταν κατηγορηματικός, ότι στο πανηγύρι της Παναγίας το 1988 ο Χριστόδουλος ήταν στην Ακαμάτρα (την ίδια μέρα φέρεται να συμμετέχει στην επιχείρηση της 17N στο Α.Τ. Βύρωνα). Οταν η μόνιμη του αμφισβητήθηκε εμμέσως ως επιλεκτική (εφέτης Γιαννούκου), ο μάρτυρας είχε απάντηση αβίαστη και πειστική: «Ηταν η πρώτη χρονιά που πιπιρικάς είχα αγοράσει μια μηχανή και ο Χριστόδουλος με αγρίεψε, επειδή έκανα σουζές στην πλατεία. Μου είπε να πάρω τη μηχανή μή χτυπήσω κανέναν ανθρώπο, γιατί θα μου τις βρέξει. Αποκλείεται να ήταν την επόμενη χρονιά, γιατί το '89 εγώ ήμουν φαντάρος και δεν ήμουν στο πανηγύρι». Θυμήθηκε ακόμα ότι την ίδια χρονιά ήταν φαντάρος στην Ικαρία ο Δημήτρης Ξηρός.

Οι επόμενοι μάρτυρες προέρχονται από το χώρο της οργανοποίας. Ενας από τους γνωστότερους εμπόρους παραδοσιακών μουσικών οργάνων, ο Μαυρής Ασέρ, αναφέρθηκε στη γνωριμία του με τον Χριστόδουλο το 1988 και τη συνεργασία τους έκτοτε. Ο Χριστόδουλος κατασκεύαζε όργανα σε εργαστήριο που είχε στην Αθήνα (στην οδό Αιγαιολείας) και μετά στην Ικαρία και του τα έδινε να τα εμπορευτεί. Επίσης, επειδή τα όργανα που κατασκεύαζε ήταν χειροποίητα και γι' αυτό ακριβά, πουλούσε

απευθείας σε μουσικούς που του έκαναν παραγγελίες. Του γνώρισε επίσης εμπόρους σε όλες τις πόλεις με τους οποίους συνεργάζοταν.

Ο Νίκος Φρονιμόπουλος, οργανοποίος και μουσικός, πρόεδρος του Συλλόγου Φίλων Καλλιτεχνικής Οργανοποίας, αναφέρθηκε στην πολύχρονη γνωριμία του με τον Χριστόδουλο και στη συμμετοχή του τελευταίου σε εκθέσεις, σεμινάρια και άλλες εκδηλώσεις, στις οποίες συμμετέχοντας πανεπιστημιακοί, μουσικοί, οργανοποίοι και άνθρωποι που ασχολούνται με την παράδοση (ο Χριστόδουλος, μάλιστα, ήταν και εισηγητής σε κάποια ημερίδα στο Ιδρυμα Γουλανδρή-Χορν). Περιέγραψε τον Χριστόδουλο ως πολυσχήδη ανθρώπο, που έπαιρνε ακόμα και ξυλουργικές εργασίες για να συμπληρώνει το εισόδημά του. Το ίδιο έκανε και στην Ικαρία, που ήταν πάντοτε το σημείο αναφοράς του και ήθελε να πάει εκεί να εγκατασταθεί. Ο μάρτυρας αναφέρθηκε αναλυτικά στα πολύωρα σεμινάρια οργανοποίους που παρακολούθησε ο Χριστόδουλος και διεύθυνε σε έργα, οι οποίοι ήταν πάντοτε ανοιχτού βιβλίου, δεν έκανε προσπάθεια να κρυφτεί, γι' αυτό και χαρόταν όταν έπιανε τη φωτογραφία και η δουλειά του παντού. Γ' αυτό και δεν είχε κανένα πρόβλημα να συμμετάσχει στο βίντεοκλιπ της Κονιτοπούλου», σημείωσε ο μάρτυρας. «Τη δουλειά που έκανε ο Χριστόδουλος δε μπορεί να την κάνεις δουλεύοντας ένα Σαββατοκύριακο. Δεν σε κάνει πλούσιο, αλλά σε κρατά συνέχεια απασχολημένο».

Η Κλειώ Ξηρού, εξαδέλφη του Χριστόδουλου, αναφέρθηκε στη δική της προσωπική «περιπέτεια» στον κόσμο της οργανοποίας. Γεννημένη και μεγαλωμένη στην Αμερική (Νέα Υόρκη), όπου σπούδασε φιλοσοφία, γοητεύτηκε σ' ένα ταξίδι της στην Ελλάδα από τη δουλειά του ξαδέρφου της, όταν αυτός τη μόνη στο μαγικό κόσμο της οργανοποίας και στον τρόπο που αυτός κατασκεύαζε τα κρουστά. Την επόμενη χρονιά εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ελλάδα και άρχισε να εργάζεται μαζί του. Δίπλα του έμαθε την τέχνη της οργανοποίας και αυτή είναι σήμερα η δουλειά της. Από το εργαστήριο του Χριστόδουλου πέρασαν τα διασημότερα ονόματα μουσικών της παραδοσιακής (και όχι μόνο) μουσικής και όργανα του, κρουστά και έγχορδα

χρησιμοποιούν μουσικοί ακόμα και στις μεγάλες πίστες. Στο αίτημα που ετίθετο επίμονα από την έδρα (είχε τεθεί και στους προηγούμενους μάρτυρες), γιατί ο Χριστόδουλος παράτησε μια στρωμένη δουλειά στην Αθήνα και πήγε στην Ικαρία;», ο μάρτυρας ήταν σαφής: Ξέρετε τι είναι να φεύγεις από την αφιλόξενη μεγαλούπολη και να πηγαίνεις σ' ένα όμορφο νησί, ν' ανοίγεις το παράθυρο και ν' αναπνέεις τη φύση, να ζεις με ανθρώπους που διαπνέονται από αλληλεγγύη;

Απαντώντας σε ερωτήσεις της υπεράσπισης, ο μάρτυρας αναφέρθηκε στην καλλιτεχνική και επαγγελματική δραστηριότητα του Χριστόδουλου, στη γνωριμία του με κορυφαίους μουσικούς, οι οποίοι του παρήγαν σε έργα, οι οποίοι είχαν δραστηριότητα στην Ικαρία, που ήταν πάντοτε τη σημείο αναφοράς του και ήθελε να πάει εκεί να εγκατασταθεί. Ο μάρτυρας αναφέρθηκε στην παραδοσιακή σεμινάρια της Κονιτοπούλου, σημείωσε η μάρτυρας. «Τη δουλειά που έκανε ο Χριστόδουλος δε μπορεί να την κάνεις δουλεύοντας ένα Σαββατοκύριακο. Δεν σε κάνει πλούσιο, αλλά σε κρατά συνέχεια απασχολημένο».

Η μάρτυρας αναφέρθηκε και στον Σάββα, γιατί ήταν η μόνη, πέρα από την οικογένειά του και την Αλίθια, που τον είδε στον Ευαγγελισμό. Ήταν άλλος άνθρωπος. Ήταν ένας δειλός και φοβισμένος άνθρωπος, που δεν είχε καμιά σχέση με τον Σάββα που ήξερα, τον ζωτόρ και αποφασιστικό άνθρωπο. Οταν τον ρώτησα αν θελεί δικηγόρο, χασκογελούσε και μου είπε: αν χρειαστώ θα πάρω!

■ 143η συνεδρίαση Τρίτη, 19.9.06

Ντόμπρος, μπεσαλής, διαίτερα κοινωνικός, πολιτικοποιημένος, ψυχούλας, ειλικρίνης, έντυπος, σκληρά εργαζόμενος. Χαρακτηρισμόι των συναδέλφων του για τον Θωμά Σερίφη. Των συναδέλφων του στην ΕΘΕΛ, που δεν δίστασαν να έρθουν να τον υπερασπιστούν και να καταθέσουν την αλήθεια τους για έναν άνθρωπο που ισχαράστηκαν μερικά χρό-

νια τη σκληρή δουλειά του οδηγού στις αστικές συγκοινωνίες.

Εκείνο που κατέθεσαν όλοι είναι ότι ο Θωμάς πάντοτε έκανε και δεύτερη δουλειά για να τα βγάλει πέρα και ότι η ζωή του ήταν λιτή, όπως και όλων των εργαζόμενων του κύκλου του. Γνώριζαν ότι εργάζεται σε ταβέρνες στα ρεπτό του και όποτε μπορούσε τα Σαββατοκύριακα. Το κατέθεσε και ο μάρτυρας Λ. Κασινής, ιδιοκτήτης ταβέρνας: «Και μετά που έπιασε δουλειά στα λεωφορεία, ερχόταν και μας βοηθούσε όποτε είχε ρεπτό». Καταθέσεις και ο μάρτυρας Λ. Κασινής, ιδιοκτήτης ταβέρνας:

Δεν είχαν επίσης καμιά αφιβολία, ότι τα δύσκολα και τα διευκρινίστηκαν με τις ερωτήσεις του Γ. Γκουντούνα. Τι διευκρινίστηκαν; Τα αυτόνοτα, αυτά που γνωρίζει καί την ελόχιστη επαφή με την πολιτική. Γιατί λοιπόν να πει φέρματα;

Ουδείς από τους μάρτυρες απαξιώσεις την οργάνωση. Τα κίνητρα ανθρώπων σαν τον Θωμά, που συμμετέχουν σε αυτή, ήταν αγνά ιδεολογικά κίνητρα. Πάλευαν για ν' αλλάξουν την κοινωνία. Η εισαγγελέας επέμεινε να μάθει από τους μάρτυρες αν είχαν οικούσει ποτέ τον Θωμά να εκφράζει άποψη για κάποια ενέργεια της 17N. Οι άνθρωποι, βέβαια, δεν θυμούνταν κάτι σχετικό, όμως «πληρωμένη» απάντηση της έδωσε ο Ι. Κιούσης, προϊστάμενος κίνητρης στην ΕΘΕΛ και συνδικαλιστής: «Τον Θωμά δεν τον θυμάμα, αλλά θυμάμας άλλους συναδέλφους που έλεγ

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Σώστε τον πλανήτη, τη μεσογειακή φώκια, τη φάλαινα, τα πιράνχας, τα κοάλα, τα πάντα, τα καλαμάρια, τους αστακούς, τις πατάτες, τη φέτα, τη λακέρδα, το τσίπουρο, τον πάγο και τον λογαριασμό παρακαλώ.

* Μπήκαμε και τυπικά στο φδινόπωρο («φθίνουν οι οπώρες»), μετά το χθεσινό ηλιοστάσιο. Άν και οι οπώρες έχουν φθίνει προ καιρού για τον κόσμο της μισθωτής σκλαβιάς, με τις τιμές που έχουν.

* Είδα τις προάλλες έναν υπάλληλο και κατάλαβα γιατί κάποιοι εκ της εργατικής τάξης δεν θέλουν να χάσουν ούτε τις αλυσίδες τους: Εκείνη του λαιμού θα έκανε πάνω από 200 ευρώ και του χεριού κάτι λιγότερο (στο πόδι δεν είχε τίποτε, μόνο ένα σημάδι από ασάρτες αλυσίδες).

* Από 1.500 ευρώπουλα τον μήνα σκέφτονται να πάρουν οι βολευτές για τις μετακινήσεις τους. Για μας όμως δεν υπάρχουν λεφτά, δεν υπάρχει ελπίδα, δε βαριέστε, υπομονή.

* «Είναι έγκλημα το να παίρνει κανείς αυτά που χρειάζεται για να ζήσει και δεν είναι έγκλημα να πλουτίζει μέσα σε μια μέρα από τη δουλειά χίλιων εργατών! Η δύναμη μασκαρεμένη από την υποκρισία είναι αυτή που δριαμβεύει πάνω στους αδύναμους και στους αμαδείς. Κι όταν αυτοί εξεγείρονται, γίνονται "εγκληματίες» (Λουίζι Μολινάρι - «Η παρακμή του ποινικού δικαίου»).

* «Σε είκοσι μέρες εκλογές / το σκέφτομαι και κλαίω / μα σαν το ξανασκέφτομαι / βρε δε γ... λέω» (από την εκδίδομενη συλλογή «Εκλογίκευση - τα αιδοιόσχημα δέλουν κάτι άλλο, όχι φακελάκια»).

* Σε 15 μέρες, οι ερωτευμένοι όχι μόνο καλούν για φαγητό (επιβάλλεται), αλλά κάνουν και πολλά άλλα. Για να παραμείνουν φυσιολογικοί άνθρωποι και να μη γίνουν ύφος ως τα γεράματα.

* Είρων Πολούδορας.

* Η σύλληψη Παλαιοκώστα οφείλεται, σύμφωνα με ανακοίνωση, και «στην αποδόμηση των κοινωνικών ερεισμάτων και των τοπικών δικτύων υποστήριξής του στις περιοχές όπου εκινείτο». Μήπως μπορεί να το μεταφράσει αυτό κάποιος σε απλά λόγια και να δει τι κρύβει;

* Τα βήματα της Ιταλίας για εναγκαλισμό με τον Μεγάλο Αδελφό, γίνονται πλέον άλματα: Οδόνες αφής με αποδημευμένα δακτυλικά αποτυπώματα δια χρησιμοποιούν οι μαδητές σχολείων για να χρεώνουν γεύματα στο λογαριασμό τους!

* Η Κοκκινοσκουφίτσα αποκερύσσει μετά βδελυγμίας τη βία, πιστή στο τετράστιχο «ποτέ δεν πειράζω / τα ζώα τα καημένα / μην τάχα σαν κι εμένα / κι εκείνα δεν πονούν»;

* Η Κοκκινοσκουφίτσα ανακαλεί σαν σκέφτεται πως το χωριό της το ισοπέδωσαν ελέφαντες, λύκοι έφαγαν στο βουνό τον παππού της (πριν έξι δεκαετίες), βδέλλες ρουφάνε το αίμα της, μαϊμούδες χορεύουν προκλητικά γύρω της και τίγρες την ακολουθούν, έτοιμες να την ξεσκίσουν. Βία στη βία του ζωικού θασιλείου, λοιπόν.

* «Κάθε δεωρία για μια κοινοβουλευτική και ειρηνική κατάργηση της εξουσίας και του καπιταλιστικού κράτους, δεν είναι παρά γελοία και παιδαριώδης φαντασία... Η βία είναι και μένει το ύστατο μέσο της εργατικής τάξης, ο υπέρτατος νόμος της πάλης των τάξεων, άλλοτε λανθάνων, άλλοτε εμφανής» (Ρόζα Λούζεμπουργκ - «Βία και νομιμότητα»).

* Άλλο Κόστα Ρίκα κι άλλο Κώστα - Μαρίκα.

* Τέλος στα αναγνώσματα της παραλίας, χειμωνιάζει, κλείνουν τα ξερονήσια (όχι για όλους) κι η Κόκκινη Σκουφίτσα προτείνει: Βλαντιμήρ Μαγιακόφακι, «Ποίηση και επανάσταση» - Γ' έκδοση (2004) εκδόσεις Θεμέλιο.

* Funny, πού χάθηκες πάλη;

* "In a gadda da vida" και Iron Butterfly: Τόσο εκπληκτικό, τόσο ροκ, δεκαετίες τώρα! Καλά η βίδα, αλλά αυτή τη ΓΑΔΑ τι την ήθελε στον τίτλο;

* «Βοηθός στο πλευρό του λαού δια 'μια πάντα / γιατί ξύπνησα ανδρώπους που κοιμόταν βαριά / και γιατί ύμνησα αισθήματα εξευγενισμένα / και στα δίσεχτα χρόνια τη λευτεριά. / Νικητής και περίφημος δια 'μια όσο βρίσκεται ακόμα / έστω κι ένας στον κόσμο ποιητής» (Αλεξάντρ Πούσκιν - «Το τραγούδι του Οράτιου»).

Kokkinoskoufita

To πουλί της σοφίας (δεν παιζεται)

φισβητήθηκε (από τον πρόεδρο τυπικά, από την εισαγγελέα με το γνωστό φανατισμό). Ξέρετε γιατί; Γιατί ο μάρτυρας δεν είχε αναφερθεί στο γεγονός πρωτοδίκιος. Ο άνθρωπος, βέβαια, εξήγησε αναλυτικά ότι τότε δεν είχε δώσει σημασία στο γεγονός, ούτε είχε μιλήσει με τους συνηγόρους του Χριστόδουλου πριν έρθει να καταθέσει. Για την εισαγγελέα, όμως, ο μάρτυρας καταθέτει ψέματα: «Βρήκαμε τις εφημερίδες, ειδαμε ότι είχε γίνει διαδήλωση, ας βάλουμε κι ένα μάρτυρα να πει ότι επιτάξει ταβλάκι με το Χριστόδουλο!» Ο μάρτυρας αντιπαρήλθε την προσβολή και με ήρεμο τόνο επικαλέστηκε τους 20-25 ανθρώπους που ήταν παρόντες και που εκτιμά ότι κανένας δεν θα αρνηθεί να επιβεβαιώσει το γεγονός. Άλληθευ, γιατί δεν τους καλεί η εισαγγελέας, όπως έχει δικιά τους; Μήπως επειδή φοβάται ότι οι άλλοι θα επιβεβαιώσουν το γεγονός, ενώ χωρίς αυτούς μπορεί να αφιρθείται τη μαρτυρία του. Πιλούδη δημιουργώντας εντυπώσεις; Τόσο πολύ την ενδιαφέρει η αλήθεια! Ο Λ. Πηρούδης ανέφερε ακόμα ότι ο Χριστόδουλος ήταν ανάμεσα σε κείνους που πήγαν και τον πήραν το βράδυ από το ΑΤ Κολωνακίου, όπου τον είχαν μεταφέρει κρυφά οι αστυνομικοί, γιατί το ΑΤ Σωκράτους είχε περικυλλωθεί από τους ΟΝΝΕΔάτες. Επίσης, ο κ. Πηρούδης υπήρξε σαφής: Αν ο Χριστόδουλος ελείπε μια χρονιά από το πανηγύρι, θα λέγαμε: «Τη χρονιά που ελείπε ο Χριστόδουλος». Τόσο πολύ ταυτισμένος ήταν με το πανηγύρι. Η απουσία του δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει απαρατήρητη. Οσο για την παρουσία του Χριστόδουλου στην Αθήνα, ήταν τόσο γνωστή που ο μάρτυρας τον χαρακτίρισε «κακμένο», ακατάλληλο δηλαδή για παράνομη δουλειά.

Λεπτομέρεια: Οπως κατέθεσε ο μάρτυρας, ήταν μέλος του ΚΚΕ σ. (στη συνέχεια της ΕΑΡ και σήμερα του ΣΥΝ). Ανήκε πάντοτε στη νόμιμη, τη δημοκρατική Αριστερά είπε. Επί χούντας συνενδήφθη και έβγαλε πέντε χρόνια φυλακή. Κάτι λέει κι αυτό, δε νομίζετε; Λέτε ένα μέλος του ΣΥΝ, που δεν κρύβει τις απόψεις του, να επιστρατεύτηκε ως ψευδομάρτυρας για να προσφέρει άλλοθι σ' έναν κατηγορούμενο ως μέλος της 17N; (Το ερώτημα απευθύνεται σε μη εμπαθείς ανθρώπους μόνο και σε όχι σε όσους πρέπει πάση θυσία να επιβεβαιώσουν το κατηγορητήριο).

Λόγος υπερασπιστικός από τους συναδέλφους του, αρκετοί από τους οποίους ήταν μαζί του και στην οργάνωση του ΚΚΕ. Στο χώρο μας ήταν απόδεκτος απ' όλους. Η στάση του δεν επέτρεπε σε κανένα να του καταλογίσει κάτι. Ήταν πάντα μπροστά σε ό,τι διεκδικούσε. Οι περισσότεροι συνάδελφοι του εκτιμούν ακόμα και του στέλνουν τους χαιρετισμούς τους» (Ι. Μπάτος). «Εκείνο που θέλω να τω πίναι 'να μπράβο για τις σπουδές του και ένα ευχαριστώ που με προστάτευε και δε μου είπε για την Οργάνωση, επειδή κάναμε πολλές συζητήσεις και πολιτικές και επαναστατικές. Δεν επωφελήθηκε από τίποτα, πάντοτε αγωνιζόταν για το συμφέρον της εργατικής τάξης» (Γ. Μαυροειδής). «Όταν ήρθε ο Σωτήρης στη δουλειά, εγώ ήμουν μάνα του στα χρόνια. Αμέσως τον ξεχώρισα, γιατί ήταν ένα σεβαστό παιδί» (Σ. Βικτωράτου). «Η ένταξη στη 17N ήταν διέξοδος για το Σωτήρη μετά την κατάρρευση του παγκόσμιου σοσιαλιστικού κινήματος. Εξάλλου, τα ένοπλα κινήματα δεν είχαν καταδικαστεί, υπήρχαν σε πολλά μέρη του κόσμου» (Γ. Νικολάου, μελος της διοίκησης της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Εμφιαλωμένων Ποτών). Ο τελευταίος μάρτυρας κατέθεσε, ακόμη, ότι υπήρξε μια περίοδος που ο Κονδύλης εγκατέλειψε τελείως το συνδικαλισμό και μετά από μερικά χρόνια επαναδραστηριοποιήθηκε ως συνδικαλιστής στο εργοστάσιο.

Αλλά και πολιτικός υπερασπιστικός λόγος, από ανθρώπους που πορεύτηκαν μαζί στους στίβους των πολιτικών και κοινωνικών αγώνων και μπορούν να εξηγήσουν τη διαδρομή του, ακόμη και αν διαφωνούν με ορισμένες από τις επιλογές του. Η ένταξή του στη 17N δεν είναι παραπλανητική. Είναι ένα απόλυτα εξηγήσιμο πολιτικό φαινόμενο. Γιατί η 17N «έναι ένα πολιτικό κεφάλαιο στην Ιστορία της χώρας μας» και η συμμετοχή σ' αυτή, ειδικά στις συνθήκες της πολιτικής κρίσης που προήλθε το 1989, ήταν μια από τις επιλογές που είχαν άνθρωποι σαν τον Κονδύλη. «Τα κίνητρά του ήταν πολιτικά, απολύτως ανιδιότελη και ο ίδιος την ιδέα της διαδρομής του ήταν και η ανάληψη της ευθύνης μετά τη σύλληψή του». Και η ευθεία πολιτική «πρόσκληση» προς το δικαστήριο: «Το πολιτικό κεφάλαιο 17N έχει κλείσει εδώ και χρόνια. Οι βαριές καταδίκες ισοδυναμούν με επιδειξη πολιτικού ρεβανσισμού και με

σαν ασπίδα προστασίας γύρω από την οικογένειά του, που στήθηκε στο απόσπασμα από τους τρομολόγους της δημοσιογραφίας. Και ο ίδιος, μέσα από τη φυλακή, ακόμα και στις δυσκολίες της πλήρους απομόνωσης του πρώτου παιδιού, ο φίλος μας ο Σω

λαϊκή δυσαρέσκεια για τη βάρβαρη καθημερινότητα και τη συμπεριφορά της εξουσίας).

Και οι επόμενοι δύο μάρτυρες, ένας κινηματογραφιστής και ένας φίλος των παιδιών από τη Θεσσαλονίκη, κατέθεσαν ότι ο Βασιλης κατέβηκε στην Αθήνα τέλος '97 με αρχές '98 και έμενε στο σπίτι του αδελφού του Σάββα και της Αλιθια. Μάλιστα, ο δεύτερος, ήταν κατηγορηματικός: το θυμάματα πολύ καλά, γιατί Γενάρη του '98 απολύθηκα από το στρατό και ο Βασιλης μόλις είχε φύγει για την Αθήνα. Γιατί η εμμονή από την εισαγγελέα στη χρονολογία; Γιατί ο Βασιλης φέρεται να συμμετέχει σε ληστεία Γενάρη του '97, εποχή που ήταν μόνιμος κάτοικος Θεσσαλονίκης. Τα ίδια και η επόμενη μάρτυρας, φίλη των παιδιών, που ήταν μαζί τους διακοπές στην Ικαρία τον Αύγουστο του 1998. Τα ίδια και ο Νίκος Ξηρός, αδέρφος των κατηγορούμενων, που συνελήφθη κι αυτός μαζί με τον Βασιλη και περιέγραψε τη φρίκη που βίωσε.

Πέρα από τις χρονολογίες, οι μάρτυρες ολοι σκιαγράφησαν το πορτρέτο του Βασιλη Ξηρού. Ενα παιδί ευγενικό, χαμηλών τόνων, με αναπτυγμένη αίσθηση του χιούμορ, ταλαντούχο, αδιάφορο για την πολιτική και τα αθλητικά, με πάθος μόνο για τις μηχανές. Αυτοδιδάκτος μηχανικός, πάλευε με πατέντες να επισκευάσει τα μηχανικά ερείπια της δεκαετίας του '50, για τα οποία δεν κυλοφορούσαν ούτε ανταλλακτικά.

Στο τέλος της διαδικασίας κατέθεσε η σύζυγος του Κ. Καρατσώλη, Κωνσταντίνα. Η οποία κόντεψε να καταρρεύσει καθώς προπάθησε να περιγράψει τις συνθήκες σύλληψης του συζύγου της, μπροστά στα μάτια των δύο παιδιών της, καθώς πήγαιναν οικογενειακώς για μπάνιο. Μάρτυρας έκαθαρίσει το επίμαχο σημείο: Χριστούγεννα ή Πρωτοχρονιά του '89 πήγαν στην Κέρκυρα; Και η κατάθεση της ήταν σαφής: εγώ θυμόμουν λάθος, έστυψα το μυαλό μου και τώρα λέω ότι καλά θυμόταν ο Κώστας. Πήγαμε μαζί στην Κέρκυρα, αφού τακτοποίησαμε το σπίτι που μας παραχώρησε ο πεθερός μου για να μείνουμε στην Αθήνα.

■ 145η συνεδρίαση Πέμπτη, 21.9.06

Ελάχιστοι οι μάρτυρες υπεράσπισης του Β. Τζωρτζάτου σ' αυτή τη δίκη. Μόνο οι στενοί συγγενείς και ο κουμπάρος του. Ο συνήγορος του έξηγησε ότι επελέξαν να μη καλέσουν τους πολιτικούς μάρτυρες, για την ουσιαστική διεύκλισην του δικαστηρίου.

Ο γαμπρός του Χ. Ράπτης, με τον οποίο δουλεψαν χρόνια μαζί ως ηλεκτρολόγοι, αναφέρθηκε στην ευαισθησία του, στην έφεση του για μόρφωση και στην αναζήτηση του δίκιου που επεδίωξε με την ένταξή του στη 17Ν. Αναζήτηση που είδε ότι δεν ικανοποιείται έτσι γι' αυτό και αποχώρησε. Κατέθεσε ακόμη, ότι το 1993 και για τρία χρόνια δουλεψε μαζί του στη Νάξο, σε μια μεγάλη δουλειά που είχε πά-

ρει. Η αδελφή του Μαργ. Ράπτη στάθηκε ιδιαίτερα στο σοκ που υπέστη όταν τον είδε στην Ασφάλεια μετά τη σύλληψή του. Περικυλωμένοι από ασφαλίτες, που άκουγαν κάθε λέξη, μπόρεσε μόνο να τον δει. Είδε έναν άνθρωπο που περπατούσε κρατώντας τη μέση και τα πλευρά του, ενώ φορούσε μακρυμάνικη μπλούζα μες στο καπικούλακιρο. Είδε έναν άνθρωπο που της θύμισε τον πατέρα της όταν ξυπνούσε από τη νάρκωση μετά από μια εγχείριση και το γιο μιας φίλης της που μπαινόγιανε στο ψυχιατρείο. Στα τέλη Αυγούστου, στο επισκεπτήριο στη φυλακή, σήκωσε τη μπλούζα του και της έδειξε τους μώλωπες. Καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι οι εισαγγελείς δεν θα το άφηναν να περάσει έτσι. Βομβάρδισαν τη μάρτυρα όχι με ερωτήσεις, αλλά με συλλογισμούς αμφισβήτησης. Κρατούσε τη μέση του; Είχε δισκοπάθεια! Φορούσε μακρυμάνικη μπλούζα; Ποιος του την έδωσε!!! Γιατί δε ζήτησε αμέσως να τον δει ιστροδικαστής; (Όταν ζήτησε, γιατί δεν τον είδε ποτέ; Και γιατί δεν έκαναν τίποτα οι δικαστικές αρχές, όταν τον Οκτώβρη της κατήγγειλε ο Τζωρτζάτος και εγγράφως μάλιστα στον ερεύναρκτο;) Τέτοια πράγματα. Απαντώντας σε ερωτήσεις της υπεράσπισης η μάρτυρας είχε την ευκαιρία να διευκρινίσει όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τη σύλληψη του αδελφού της. Τους ξυλοδαρμούς, τις απειλές ότι θα βιάσουν την κόρη του (σ' αυτό το σημείο η μάρτυρας δεν άντεξε και έσπασε σε λυγμούς), την άρνηση να του επιπρέψουν να έχει δικηγόρο (ζήτησε την επιχρόνια φίλη του κ. Πολιτάκη) κλπ.

Ο κουμπάρος και φίλος του Τζωρτζάτου Αντ. Αναγνωστόπουλος κατέθεσε ότι ο φίλος του μπήκε στη 17Ν αγανακτισμένος από την αδικία που είναι διάχυτη γύρω μας. Τον χαρακτήρισε άνθρωπο ήπιο και χαμηλών τόνων. Ο μάρτυρας κατέθεσε επίσης ότι μια φωτογραφία σε φιλική συντροφιά, στην οποία ο Τζωρτζάτος εικονίζεται με μουστάκι, έχει τραβηγτεί το Γενάρη του 1993, στη γιορτή του φίλου τους Θανάση Σταματούκου. Τέλος, ήταν κατηγορηματικός ότι ο Τζωρτζάτος, λόγω χαρακτήρα, αποκλείεται να έπιασε όπλο στα χέρια του.

Τελευταία μάρτυρας η σύντροφος του Τζωρτζάτου Βασ. Τζοβλά, που ξεκίνησε περιγράφοντας τη φρίκη που βίωσε η ίδια και η κόρη τους στη Χιλιαδού, όταν εισέβαλε στο σπίτι τους, την ώρα που κοιμούνταν, ένα ολόκληρο λεφόυσι ΕΚΑΜΙΤών και ασφαλιτών. Περιέγραψε τη σύλληψη όχι μόνο του Τζωρτζάτου, αλλά και της ίδιας και της μικρής τους κόρης, που μεταφέρθηκαν με τα τζίπ της Αντιτρομοκρατικής στην Αθήνα (προφανώς, γιατί έτσι θα έπιασαν καλύτερα οι εκβιασμοί). Μίλησε ακόμα για το πρώτο επισκεπτήριο στη ΓΑΔΑ και τα άλλα που ακολούθησαν, στα οποία είδε έναν άνθρωπο ψυχολογικού ράκος, πολύ φοβισμένο, που πνούσε καθώς περπατούσε. Τον ρωτούσε τι έχει κι αυτός με νοήματα της έδινε να καταλάβει ότι δε μπορεί να μιλήσει. Μόνο κάποια στιγμή κατάφερε να της

ψιθυρίσει ότι τον απειλήσαν πως θα απαγάγουν και θα βιάσουν την ενιαίοχρονη κόρη του. Εννοείται πως και η κ. Τζοβλά δέχτηκε τεράστια πίεση μέσα από καταγγελμάτων ερωτήσεων. Ήταν σαφέστατη, κατηγορηματικότατη και αιδονήητη σε όλα (η μόρφωσή της και η ευχέρεια στην εκφορά του λόγου της επέτρεψαν να είναι πιο αναλυτική και πιο παραστατική από τους άλλους μάρτυρες). Η εισαγγελέας δεν παρελειψε και πάλι να κάνει το «καθήκον» της, αναφερόμενη στην πρωτόδικη κατάθεση της μάρτυρας με αποσπασματικό και προδήλως διαστρεβλωτικό τρόπο. Το γεγονός δεν διελαθεί της προσοχής του I. Μυλωνά, ο οποίος κατηγόρησε την εισαγγελέα για διαστρέβλωση. Ο πρόεδρος αντέρρεισε από την πρωτόδικη κατάθεση της μάρτυρας πρωτοδίκιας. Ξέρετε ποια ήταν η απάντηση της εισαγγελέας; «Δεν είμαι υποχρεωμένη να διαβάζω τα ανεπίσημα πρακτικά!!! Κατά τα άλλα, ενδιαφέρεται για την αναζήτηση της αλήθειας, όπως επαναλαμβάνει συνεχώς».

Ο Μυλωνάς ζήτησε και διαβάστηκαν από τα πρακτικά της πρώτης δίκης δηλώσεις των Γ. Σερίφη, Β. Ξηρού, Χρ. Ξηρού, Θ. Ψαφαδέλλη και Ηρ. Κωστάρη, που είπε ειδούσαν τον Τζωρτζάτο χτυπημένο στη ΓΑΔΑ (χαρακτηριστικότατη η περιγραφή του Β. Ξηρού, που άκουσε να τον δέρνουν στο διπλανό κελλή), είπε είδαν τα σημάδια αργότερα στη φυλακή. Οι Β. και Χρ. Ξηρός που ήταν παρόντες επιβεβαίωσαν αυτές τις δηλώσεις τους (οι Γ. Σερίφης και Ηρ. Κωστάρης έλειπαν).

Τέλος, διαβάστηκαν (παρά την ένσταση της υπεράσπισης, που απορρίφθηκε) έγγραφα της Ασφάλειας από την προσαγωγή του Τζωρτζάτου το 1993. Τι προέκυψε απ' αυτά; Οτι έκαναν φύλλο και φτέρο το σπίτι του και στο τέλος του επέτρεψαν έγγραφα και φωτογραφίες που είχαν κατασχέσει, διότι δεν πρέκυψε τίποτα. Και όμως, στην πρώτη δίκη ο εισαγγελέας λάμπτρους δημαργούσε ρωτώντας τον Τζωρτζάτο που βρήκε της ΛΕΑ που κατασχέθηκε από το σπίτι του. Καμία προκήρυξη της ΛΕΑ δεν είχε βρεθεί. Απλά, μια από τις προκρυπτήσεις που βρέθηκαν (από τότε η σύντροφος του είχε καταθέσει ότι ήταν δική της) ήταν γραμμένη με γραφομηχανή παρόμοια μ' αυτή που είχε γραφεί προκήρυξη της ΛΕΑ (και μάλιστα από μια μεγάλη γκάμα γραφομηχανών).

«Στην τούρλα του Σαββάτου», το δικαστήριο απέρριψε και κάποια πταλιά αιτήματα της υπεράσπισης, που εκκρεμούσαν μήνες, όπως το αίτημα να κληθούν να καταθέσουν οι «αντιτρομοκρατικάριοι» που έχει καταγγείλει ο Τζωρτζάτος ότι τον βασάνισαν και το αίτημα να ζητηθεί από την Αντιτρομοκρατική η καταλόγος εισερχόμενων προσώπων στη ΜΕΘ του Ευαγγελισμού. Επίσης απορρίφτηκε το αίτημα να κληθευθούν οι μάρτυρες του Αλ. Γιωτόπουλου. Θα διαβαστούν οι καταθέσεις τους.

Νέα σφήνα από τη Μόσχα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4
πολιτική του σημασία.

Με σταθερά και προσεκτικά βήματα, ο ρώσικος ιμπεριαλισμός επτανακάμπτει οικονομικά και πολιτικά στη διεθνή σκηνή, με όπλα πρώτα και κύρια τον ενεργειακό πλούτο και κατά δεύτερο λόγο τη βιομηχανία όπλων. Η οικονομική ανάκαμψη και η αυξανόμενη διεθνής επιρροή του τού δίνει τη δυνατότητα να αμφισβητεί και να βάζει σφήνες στο στάτους που διαμορφώθηκε στην περιφέρειά του μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ.

Οι «έγχρωμες επαναστάσεις», με πρωταγωνιστές αμερικανόφιλες πολιτικές δυνάμεις, παραπάνω, έχοντας διαψεύσει τις λαϊκές προσδοκίες που ε

Κινδυνεύουν οι μπακαλιάροι στη Σουηδία

✓ Σύμφωνα με τη θεωρία του χάους, αν μια πεταλούδα τινάξει τα φτερά της στο Τόκιο, είναι πιθανό να καταρρεύσει ένας ουρανοξύστης στη Νέα Υόρκη. Οι γνώσεις μου για τη συγκεκριμένη θεωρία είναι ελάχιστες και δε μπορώ να ξέρω αν ισχύει και για το ποδόσφαιρο. Αν όμως ισχύει, τότε θα μπορούσαμε να πούμε ότι εξαιτίας της άσχημης αγωνιστικής πορείας του Παναθηναϊκού στο ελληνικό πρωτάθλημα, κινδυνεύουν οι μπακαλιάροι στη Σουηδία.

Για όσους δεν κατάλαβαν, αναφερόμαστε στην αποπομπή του Μπάκε από τον πάγκο του Παναθηναϊκού, την 3η αγωνιστική του πρωταθλήματος. Ο Σουηδός καπτάρερε αφενός να σπάσει το ρεκόρ του Σάντος, ο οποίος είχε εκδιωχθεί την 5η αγωνιστική, και αφετέρου να εκθέσει για μια ακόμη φορά τον Τζίγγερ για τις επιλογές του. Οταν ανακοινώθηκε η πρόσληψη του Μπάκε, άπαντες, με προεξάρχοντα τον πρόεδρο, μιλούσαν για μια μεγάλη επιτυχία των πρασίνων και έπλεκαν διθυράμβους για τον «φιλόσοφο» Σουηδό, συγκρίνοντάς τον με τον «τσαρλατάνο» Μαλεζάνι. Λίγους μήνες μετά, άπαντες έχουν αρχίσει να κάνουν γαργάρες με τα βανοπόρκες, αλλά -όπως συμβαίνει και με τους πολιτικούς- οι κωλοτούμπες είναι ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της έγκριτης και έγκυρης δημοσιογραφίας.

Η θέση της στήλης για τον Σουηδό ήταν γνωστή από την αρχή, συνεπώς δεν χρειάζεται να ασχοληθούμε ίδιαίτερα με το συγκεκριμένο θέμα. Ο Μπάκε ήταν μια μετριότητα, χωρίς κομιά περγαμηνή να τον συνοδεύει, συνεπώς σε καμιά περίπτωση δεν θα έπρεπε να του εμπιστευθεί ο Τζίγγερ την ομάδα. Σε ανύποπτο χρόνο είχαμε γράψει ότι θα νοσταλγήσουμε τον Μαλεζάνι, όμως σε καμιά περίπτωση δεν περιμέναμε να φύγει τόσο γρήγορα, αφού οι δυναμικότητα των αντιπάλων του Παναθηναϊκού το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα σε Ελλάδα και Ευρώπη δεν ήταν τέτοια που να μας προϊδεάζει για τόσο άσχημα αποτελέσματα.

✓ Παραμένουμε στο ποδόσφαιρού τημήμα των πρασίνων και στη φημολογία για τον αντικαταστάτη του Σουηδού. Πριν προχωρήσουμε σε ονόματα, κρίνω σκόπιμο να υπενθυμίσω στους αναγνώστες της στήλης μια παλιά μου δήλωση, σύμφωνα με την οποία αν ο Μπάγεβιτς έρθει προπ-

νητής στην ομάδα, αναστέλλω

την ιδιότητα του οπαδού της. Επί της ουσίας τώρα, γιατί οι προσωπικές συμπάθειες ή αντιπάθειες δεν μπορούν να σταματήσουν τις εξελίξεις, ξαναζύμε τις μεγάλες στιγμές της εποχής του Ιωαννίνη στο μπάσκετ. Οπως και τότε έτσι και τώρα, ο δημοσιογραφικός ειμός έχει ανακρύψει τη μετριότητα που λέγεται Μπάγεβιτς σε κορυφαίο προπονητή. Κάθε φορά που μια από τις ομάδες του ΠΟΚ φόρχνει για προπονητή, στις αθλητικές εφημερίδες εμφανίζεται σαν πρώτη επιλογή τους το πατριωτικό μας, ο οποίος μάλιστα σύμφωνα με τα ρεπορτάρια δεν δείχνει και ενθουσιασμένος να δουλέψει σ' αυτές τις ομάδες (προφανώς γιατί δεν ανταποκρίνονται στις φιλοδοξίες του). Σε απλά ελληνικά, άπαντες τον παρακαλάνε, αλλά αυτός είναι υπερόπλων και θέτει όρους.

Δεν έχω πλήρη εικόνα του παρασκήνιου, αφού δε μπορώ να κάνω πρωτογενές ρεπορτάρια, όμως από την πολύχρονη παρουσία του στο ελληνικό ποδόσφαιρο δε μας έχει δείξει δεύματα ανθρώπου που θέτει όρους. Για να είμαστε αικριβείς, ο μόνος όρος που έθετε στις ομάδες που δουλευει ήταν η εξασφάλιση της αμοιβής του και αυτό το είχε πετυχεί. Ακόμη και στην περίπτωση του ΠΑΟΚ επί Μπατατούδη, όταν όλοι ήταν απλήρωτοι, ο Μπάγεβιτς είχε πάρει τα λεφτά του και στήριζε τον πρόεδρο στην κόντρα του με πάτητες και οπαδούς. Διαβάζοντας το ρεπορτάριο του Παναθηναϊκού σε αρκετές αθλητικές εφημερίδες, αν και από πουθενά δεν προκύπτει ότι ο Τζίγγερ έχει κάνει επίσημη πρόταση στον Μπάγεβιτς, τα σενάρια για τη στάση που θα κρατήσει ο προπονητής δίνουν και παίρνουν. Και επειδή ζούμε στην Ελλάδα και τίποτα δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, είναι πολύ πιθανό οι φίλοι του Μπάγεβιτς στην Ελλάδα να του έχουν δημιουργήσει μια κατάσταση προκειμένου να αναγκάσουν τον Τζίγγερ να προχωρήσει στη συγκριμένη λύση.

Οσο για τα άλλα ονόματα που ακούγονται, για πρωτοκλασάτους προπονητές, δεν υπάρχει ιδιαίτερη αισιοδοξία, γιατί αυτοί είτε θέλουν πολλά φράγκα για να δεχτούν να έρθουν στην Ελλάδα είτε απαιτούν ενίσχυση στο έμψυχο δυναμικό της ομάδας, που σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι οι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Με πολλές υποσχέσεις εξεκίνησε το πρωτάθλημα βόλεϊ, αφού το αγωνιστικό ενδιαφέρον αναμένεται να είναι έντονο. Αν και η ποιότητα του πρωταθλήματος πέφεται συνεχώς (έλλειψη χρημάτων, στάση εμπορίου), οι διαφορές ανάμεσα στις ομάδες μετώνται συνεχώς και αν εξαιρέσουμε τους τρεις μεγάλους (Παναθηναϊκό, Ολυμπιακό και Ηρακλή), όλες οι άλλες ομάδες έχουν τις ίδιες πιθανότητες να βγουν στην Ευρώπη και τις ίδιες να βρεθούν στην Α2. Ηδη, την 1η αγωνιστική έχουμε τέσσερα από τα έξι παίχνιδια να κρίνονται στο πέμπτο σετ και δύο αποτελέσματα που συζητήθηκαν. Η νεοφωτιστή ΑΕΚ κέρδισε 3-2 τον Παναθηναϊκό, που θεωρείται το αδιαφιλονίκητο φαβορί για τον τίτλο του πρωταθλήτη, και ο αναγεννημένος Ηρακλής κέρδισε με το ίδιο σκορ στο Ρέντη τον Ολυμπιακό. Η αντίθετη κατάσταση επικρατεί στο οργανωτικό μέρος, αφού η νεοσύστατη λίγκα δεν έχει καταφέρει αικόμη να συντονιστεί και να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του πρωταθλήματος. Ενδεικτικό της κατάστασης που επικρατεί είναι ότι στον αγώνα Αρης - Παγκράτι 3-2 ο γραμμές του γηπέδου σχεδιάστηκαν την τελευταία στιγμή με τέπι, αφού στο Αλεξανδρείο αγωνίζεται και η ομάδα μπάσκετ και απογρεύεται να υπάρχουν μόνιμα άλλες γραμμές εκτός από αυτές του γηπέδου μπάσκετ, ενώ ΑΕΚ και Παγκράτι αναγκάζονται να παίζουν σε δανεικά γήπεδα, γιατί στα δικά τους δεν έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες ανακαίνισης, αφού το πρωταθληματικό έκκινησε ένα μήνα νωρίτερα από ότι τα προηγούμενα χρόνια είναι περιμένουν περισσότερα στοιχεία πριν προχωρήσουν σε αποφάσεις. Μετά το σκάνδαλο με τα στημένα παιχνίδια στην Ιταλία, έρχεται το σκάνδαλο με τις μίζες στην Αγγλία, για να δείξουν για μια ακόμα φορά ότι στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο το χρήμα είναι πάνω απ' όλα. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του εκτελεστικού διευθυντή της ΟΥΕΦΑ Λαρς Κρίστερ Όλσον: «Έχουμε πολλές αναφορές από ομάδες, από διοργανώτριες αρχές, ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες, ακόμη και κυβερνήσεις για το ρόλο των ατζέντηδων στο ποδόσφαιρο. Είναι ένα πρόβλημα που, στο βαθός του χρήματος, μεγαλώνει και δημιουργεί προβλήματα. Για όσους δεν γνωρίζουν το ρόλο των ατζέντηδων και των μανούτζαριών, είναι αντίστοιχος με αυτόν που έπαιζε πολιότερα ο έφορος ή ο γενικός αρχηγός, με τη διαφορά ότι αμειβούνται και μάλιστα αδρά σε ορισμένες περιπτώσεις, ενώ οι άλλοι ήταν άμισθοι και δούλευαν για τη δόξα και την ομάδα τους. Περισσότερα για το συγκεκριμένο θέμα στο άμεσο μέλλον, όταν θα έχουμε μια πλήρη εικόνα των γεγονότων

Κος Πάπιας

21 Σεπτέμβρη στον κινηματογράφο Ααβόρα προβάλλονται για μια βδομάδα τρεις ταινίες του Κέντζι Μιζογκούτοι: 1) Ουγκέτσου Μονογκατάρι 2) Σταυρωμένοι εραστές 3) Επιστάτης Σάνσο. Οσοι πιστοί...

Ελένη Σταματίου

Ελα (Κουμ)πάρε με, πάρε με...

*Τα ευγενή φυσικά η ευγένεια ακολουθάει·
Ετοι στέκει πιο πρέπια στο δικό μας το στήθος,
Οπου μια γεννοβόλα νοιώθω δύναμη να ορμάη·
Κί' αν και λένε το γένος ταπεινό μιας πληθείας,
Τα παιδιά μου τα λιόκαλα χαίρουμαι ομπρός μου
Και τα πλήθια μαστάρια ανοίω στο λαίμαργο πλήθος·
Ετοι πλούσιος σ' ευγένεια ξεπερνάει ο μαστός μου
Την ωριόπλουμη κλίνη της καλής Πατρικίας.*

(Μάρκος Αυγέρης: Το τραγούδι της πληβείας
Περιοδικό ΗΓΗΣΩ - Ιούλης 1907 τ. 2)

- ◆ Ενδιαφέρον το κυβερνητικό πρόγραμμα (έγδεια-φέρογ).

«Πολλοί στην αριστερά στρα-
βομουσιούνται όταν επιση-
μαίνονται τη δυνατότητα αντί-
στασης και νίκης απέναντι στον
ισχυρό χρησιμοποιείς ως πα-
ράδειγμα το Ιράκ ή πια και το Λί-
βανο. Τι δουλειά έχουμε με τους
Χεζμπολόδες; Ρωτούν υποτι-
μητικά. Ξεχνούν (όπως έκαναν
πάντα) ότι η ιστορία δεν κινεί-
ται με τον τρόπο που θέλουμε
ή σχεδιάζουμε. Ξεχνούν ότι ορ-
γανώσεις όπως η Χεζμπολά κά-
νουν τη δουλειά που έπρεπε να
κάνει η αριστερά τόσο στον
αραβικό κόσμο όσο και παγκό-
σμια. Ξεχνούν ότι οι άνθρωποι
δεν βάζουν το κεφάλι τους στον
τορβά αν δεν εμπνέονται από
ένα εναλλακτικό στον σημερι-
νό κόσμο μοντέλο. Τώρα αν αυ-
τό δεν είναι ο σοσιαλισμός αλλά
η όποια ισλαμική δημοκρατία
αυτό είναι πρόβλημα γ' αυτούς
που τους επιφέρουνται άλλες δυ-

◆ Ετσι λοιπόν στις στιγμές σαν αυτές που ζήσαμε αυτό το καλοκαίρι το κριτήριο είναι η ήττα του ισχυρού. Το κριτήριο είναι η διατήρηση της ελπίδας που φέρνει η αντίσταση»
(ΡΗΓΑΜΑ, Ιούλιος 2006)

◆ «Ολοι ζουν με το παραλήρημα της προηγούμενης νίκης. Ετσι συνέβη και με την ήττα της εθνικής μας του μπάσκετ από τους Ισπανούς. Ολοι προσπάθησαν με διάφορους τρόπους να ρίξουν τα έξυπνα καπνογόνα τους μπροστά στην ταπείνωση της ήττας. Ολοι εξακολουθούσαν να περιγράφουν τα προηγούμενα. Ακόμα και οι πιο ειδικοί δεν σκέφθηκαν πως και οι ήττες έχουν μέσα τους το σπέρμα μιας περιέργης "νίκης". Της νίκης εκείνης που είναι σε θέση να σε διδάξει πως ο αθλητισμός δεν είναι εμπόρευμα ούτε ευκαιρία για ψευτοεθνική φλυαρία, είναι μια περιέργη ομορφιά και τίποτε παραπάνω» (Γ. Χουρμουζιάδης - ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 10/09/06).

◆ «Δυστυχώς, όμως, ο Αλέξης Τσίπρας χρησιμοποιήθηκε με βάση τη ληξιαρχική πράξη της γέννησής του». (Γ. Κακούλιδης στο PIZOSΠΑΣΤΗ, 10/09/06). Τσίπρας-Τσούπρας...

«Σφιχτή» δημοσιονομική πειθαρχία (θέλουν να γίνουμε όλοι μοντέλα-υποδείγματα νωδών εργαζομένων).

◆ Πώς ονομάζεται η κορυφαία σπιγμή της ταξικής πάλης; Επανάσταση, ίσως; Οχι βέβαια: για την Ελλάδα -μας πληροφορεί ο Περισσός μέσω του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ της 10/09/06- του

ΠΙΣΩΓΙΛΑΤΤΗΣ 10/05/00-100
20ού αιώνα ονομάζεται «ένοπλη μαζική λαϊκή πτώλη» (αδίκως ώμνυε πίστη στο «δημοκρατικό πολίτευμα» το 1974 το «ΚΚΕ»);

◆ Τί να σκέφτεται το «νόθο» του Περισσού; Σύμφωνα με ανακοίνωση -βλ. ΠΡΙΝ, 17/09/06- στις 25/09/06 το ΝΑΡ διοργανώνει εκδήλωση με θέμα «Δημοτικές εκλογές: Η πρώτη μάχη μετά 20 συνέδριο». Προσέξτε: η ΠΡΩΤΗ μάχη. (Ποια απεργία?).

◆ Μαθαίνουμε, λοιπόν, ότι το «ΚΚΕ» δεν έστειλε εκπρόσωπό του στο ιμριόστινο (ένας νορ-

◆ Αφιερωμένο στον «Τηλέπαθο» του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ: «Πρώτον, οι επιθέσεις προκάλεσαν δικαιοσύνη τους στην Ελλάδα και

λεων οικοποιήσαν συναλλαγών στη Wall Street για τέσσερις μέρες, μια σημαντική επιτυχία για τους τρομοκράτες, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς εκείνων των ημερών. Η Wall και τα υπόλοιπα οικονομικά κέντρα σημέρα κατέστησαν

ανά τον κόσμο κατεστρώσαν
σχέδια για την αντιμετώπιση κα-
ταστάσεων εκτάκτου ανάγκης.
Θα υπέθετε κανείς ότι οι υπο-
δομές τους είναι λίγοτερο ευά-
λωτες. Πλην όμως, τα γεγονότα
στο Τόκιο λίγους μήνες πριν...

ντευξή δημοσιευμένη στο ΒΗΜΑ
(ακολούθησε, περεμπιπτόντως
αντίστροφη του ονόματός της
πορεία: Οριάνα = ανατολή).

◆ Δηλαδή (σύμφωνα με τη ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ, 18/09/06) σε γαλακτοβιομηχανίες γάλακτος «βγάζουν 10-11 λεπτά το μπουκάλι; Μήπως μπαίνουν μέσα κιόλας; Να τους βοηθήσουμε ανάμεικανά...»

◆ «Η Αριστερά σφυρίζει» σύμφωνα με τον Β. Σκουρή (ΕΘΝΟΣ, 19/09/06). Με όλα λά για, δεν ενδιαφέρεται για τη «κάθαρση». Ομως τόσο ο (στρ

- ◆ Αμπάς, μην ενδώσεις στους όρους των Αμερικάνων (Διαδήλωση οπαδών της Χαμάς)

Ολες οι αγωνίες, οι δυσκολίες, οι παλινδρομήσεις σ' ένα σύνθημα. Κινήσεις τακτικής ή νέες αυταπάτες; Από πότε οι κινήσεις τακτικής μπορούν να σπέρνουν φρούδες ελπίδες; Από πότε μπορούν να σηκώνουν σύννεφα καπνού; Από πότε μετατρέπουν τα δεδομένα σε ενδεχόμενο; Γιατί είναι δεδομένο, από την πείρα, από τις θέσεις του, από τις διακηρύξεις του, από την πρακτική του, ότι ο Αμπάς είναι από χέρι ενδοτικός. Οπως είναι δεδομένο ότι οι Αμερικανοί θα προσπαθήσουν με κάθε τρόπο να επιβάλουν την ιμπεριαλιστική τακτική τους. Το σύνθημα διαστυπώνει μια αναμφισβήτητη αλήθεια και συσκοτίζει μια άλλη. Η λύση όμως εξακολουθεί να είναι ζωντανή και παρούσα. Είναι η εξέγερση, ο αγώνας που δε λέει να καταλογιάσει. Που ζορίζει άγρια τους ιμπεριαλιστές. Που στριμώχνει τους καταπατητές. Που δυσκολεύει. Πολύ τους ενδοτικούς.

◆ Απεργία από 18/9 - Στηρίζουμε τον αγώνα για δημόσια δωρεάν παιδεία και αξιοπρεπή εργασία (Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. «Η Αθηνώ»)

Βεβαιότατα, είναι απαραίτητη η στήριξη ενός δίκαιου αγώνα. Άλλα ποιο περιεχόμενο δύνουμε στη λέξη «στηρίζουμε»; Δεν είμαστε χτεσινοί. Εχουμε πείρα, ξέρουμε τον αντίταλο. Γνωρίζουμε την κατάσταση στο εσωτερικό του κινήματος. Με βάση όλα αυτά χαράζεται το... στηρίζουμε. Με μοναδικό στόχο, με μοναδικό σκοπό την επιτυχία της απεργίας. Για να πάμε ένα βήμα μπροστά. Να ξαναεμπιστευτούμε τον αγώνα. Τη συλλογική διεκδίκηση. Τη συλλογική προσπάθεια. Να ξαναεξετάσουμε τους αντιπάλους και τους φίλους. Οχι από τον καναπέ, αλλά από το δρόμο. Οχι με το «δε γίνεται», αλλά με το «απαίτω», με το «διεκδικώ το δίκιο μου». Λίγο είναι αυτό σήμερα; Κάθε άλλο.

- ◆ Ανυπακοή και απειθαρχία στις αποφάσεις τους
- Στους αγώνες της τάξης μας η ελπίδα (KNE)

Περί αγώνων ο λόγος, λοιπόν. Της Χαμάς, των εκπαιδευτικών, και των... ταξικών. Άλλη διάσταση οι τελευταίοι. Άλλο επίπεδο. Άλλη πολιτικοποίηση. Άλλη πρακτική. Προχωρημένα πρόγματα. Τι να θυμηθούμε σπό την προηγούμενη χρονιά; Ποσεξέτε, δε λέμε

με από την προηγουμένη χρονιά, Ηροεςτε, σε λεπτά να πρωτοθυμηθούμε, διότι οι ταξικοί ογώνες (οι ταξικοί του ΠΑΜΕ, για να μη το ξεφτιλίσουμε τελείωση) είναι λίγοι και καλοί. Τι να θυμηθούμε λοιπόν; Τους ναυ-

τεργάτες που οι ταξικές δυνάμεις φύλασσαν λάθος καράβι και θριαμβολογούσαν ότι το κίνημα νίκησε δίνοντας συνωμοτικό οντοτερβιών: Αλήθεια πάτε είναι αυτό

ντας αγωνίου πολυτελεύτη, Ανδρεία, ποτέ είναι αυτό το ραντεβού; Να θυμηθούμε τη «μεγάλη» απεργία των οικοδόμων για τη συλλογική σύμβαση κόντρα στο ξεπουλήμα της ΓΣΕΕ; Που κατόντησε εν κρυπτώ υπογραφή σύμβασης ίδιας με αυτή της Εξεπουλημένης ΓΣΕΕ; Αν όλα αυτά είναι «ανυπακοή + απειθαρχία = ελπίδω», τότε δε μιλάμε για αγώνα της εργατικής τάξης. Άλλα της Α' τάξης του Δημοτικού. Με απεργοσπάστη δάσκαλο.

«Αυτός είναι εισαγγελέας υπεράσπισης! Εκπληκτή η γερμανίδα συνάδελφος, εξέφρασε μ' αυτό τον τρόπο τη γνώμη της για τον εισαγγελέα του Μίκτου Ορκωτού Δικαστήριου Αθήνας, ενώπιον του οποίου δικάζεται ο Α. Ανδρουτσόπουλος, ο διαβόλος «Περιανδρος της Χρυσής Αυγής», καπηγορούμενος για τη δολοφονική επίθεση ενάντια στους Κουσουρή, Φωτιάδη και Καραμπατσόλη.

Τα γεγονότα είναι γνωστά. Ομάδα «χρυσαυγίτων», οπλισμένη με λοστούς και καρδρόνια, επιτέθηκε στους τρεις νέους που έπιναν τον καφέ τους απέναντι από τα δικαστήρια της Ευελπίδων, λίγο μετά από μια φραστική αντιπαράθεση ανάμεσα σε «χρυσαυγίτες» και διαδηλωτές φοιτητές και εκπαιδευτικούς. Ο Κουσουρής δέχτηκε τα χτυπήματα στο κεφάλι και για ένα μήνα χαροπάλευε στην Εντατική. Από φωτογραφίες και αυτός και οι άλλοι δύο παθόντες (χτυπήθηκαν άγρια και αυτοί) αναγνώρισαν τον Ανδρουτσόπουλο, ο οποίος φυγοδίκησε για χρόνια και στο τέλος παραδό-

■ Δίκη Περιανδρου

Μεθοδεύεται αθώωση του Χρυσαυγίτη!

Θηκε μόνος του για να «καθαρίσει».

Από την πρώτη κιόλας μέρα της δίκης φάνηκε καθαρά το πώς. Ο επικεφαλής των ΜΑΤ κατέθεσε ότι τα «πταιδιά» (έτοι αποκολούσες τους «χρυσαυγίτες») τα συνόδευσαν οι άνδρες του μέχρι τη Μαυροματαίων και ανάμεσά τους θυμάται να ήταν και ο Ανδρουτσόπουλος. Άρα, δεν προλάβιαν αυτοί οι ίδιοι να οπλιστούν και να επιστρέψουν για να επιτεθούν! Εμείς, όμως, θυμόμαστε πολύ καλά πως τα ΜΑΤ τους έβγαλαν απλά μέχρι την έξοδο των δικαιοτηρίων και τους είδαμε να ξαμολιούνται στην περιοχή. Γ' αυτό και λέγαμε σε παιδιά που ήταν στη συγκέντρωση να μη ξεμοναχιαστούν και να απομακρυνθούν από την περιοχή! Και

Και το αποκορύφωμα. Ο αξιωματικός των ΜΑΤ κατέθεσε ότι στην υπηρεσία του τις επόμενες μέρες ακουγόταν πως την επίθεση την οργάνωσαν αναρχικοί, για να συκοφαντήσουν την Αστυνομία!!!

Ηρθε, δηλαδή, μόνο ένας ΜΑΤάς για να προσφέρει, εμμέσως πλην σαφώς, άλλοθι στους δολοφόνους. «Ενα αυτοκίνητο καίγεται και έρχονται τριάντα άνδρες των ΜΑΤ για μάρτυρες», σχολίασε με νόημα ο πολύπειρος Σ. Φυτράκης (συνήγορος πολιτικής αγωγής).

Τα υπόλοιπα τα ανέλαβε ο εισαγγελέας με προκλητικές ερωτήσεις-παρεμβάσεις στα θύματα και τους άλλους μάρτυρες κατηγορίας. Δεν πρέπει να είναι σίγουροι ότι υπήρχε ανθρωποκτόνος διάθεση! Και

δεν πρέπει να μιλούν για ρόπαλα, γιατί δεν ήταν τίποτα σιδερένιοι λοστοί, απλά καδρόνια ήταν!! Την απάντηση του την έδωσε ο διευθυντής της νευροχειρουργικής κλινικής στην οποία νοσηλεύτηκε μεταξύ ζωής και θανάτου ο Κουσουρής: Το χτυπήμα που δέχτηκε στο κεφάλι ήταν τέτοιο που θα μπορούσε να σπάσει μπετόν πάχους τριάντα εκατοστών.

Ολο το σκηνικό «μυρίζει» μεθόδευση. Ο «χρυσαυγίτης» δήλωσε προκλητικά ότι είναι «παντελώς αθώος», ο ΜΑΤάς του έδωσε άλλοθι και ο εισαγγελέας δουλεύει στην κατεύθυνση δημιουργίας «αμφιβολίων». Γ' αυτό και τις επόμενες μέρες χρειάζεται ακόμα πιο μαζική παρέμβαση στη δίκη.

Καρτέλ και δημαγωγία

Η κυβέρνηση της ΝΔ προκειμένου να διασκεδάσει τις άσχημες εντυπώσεις που έχουν δημιουργηθεί σε βάρος της μετά την αποκάλυψη της δράσης του καρτέλ των γαλακτοβιομήχανων, ανακοίνωσε στις 19 του Σεπτέμβρη, διά στόματος του υφυπουργού Γεωργίας Α. Κοντού, ότι με καινούργια Κοινή Υπουργική Απόφαση αποφασίστηκε η λήψη των ανογκαίων συμπληρωματικών μέτρων ελέγχου της παραγωγής και εμπορίας του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, με σκοπό να διασφαλιστούν τα συμφέροντα των κτηνοτρόφων και των καταναλωτών.

Καταρχάς, το σύνολο σχεδόν των μέτρων που αποφασίστηκαν δεν είναι καινούργια, αλλά ταμπτάλαια, που όμως δεν εφαρμόζονται, γιατί δεν υπάρχει πολιτική βούληση. Για παράδειγμα, τα σχετικά με την εισαγωγή νωπού γάλακτος από τρίτες χώρες. Οι γαλακτοβιομήχανοι είναι υποχρεωμένοι, πριν από κάθε εισαγωγή, να ενημερώνουν τις αρμόδιες

διεσ κτηνιατρικές υπηρεσίες κι αυτές να κάνουν τους απαραίτητους υγειονομικούς ελέγχους και να κρατούν στοιχεία για τις ποσότητες που εισάγονται. Οι υγειονομικοί ελέγχοι, όμως, είναι πλημμελείς και οι αρμόδιες υπηρεσίες δεν κρατούν στοιχεία για τις ποσότητες. Οσες φορές οι υπηρεσίες αυτές κλήθηκαν να δώσουν στοιχεία, παρέπεμπται στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία!

Με τη νέα ΚΥΑ «υποχρεώνται» οι «γαλατάδες» να στέλνουν μηνιαίες καταστάσεις στον Ελληνικό Οργανισμό Γάλακτος (ΕΛΟΓ) και αυτός με τη σειρά του να κάνει επιτόπιους ελέγχους και να ελέγχει τα χαρτιά που αυτοί κρατούν, τόσο για τις εισαγωγές όσο και για όλες τις δραστηριότητές τους.

Οταν επισημάνει με σημείωση στην περιοδική υγείας την εισαγωγή νωπού γάλακτος από τρίτες χώρες, οι γαλακτοβιομήχανοι είναι ικανοί να απορρίψουν την παραγωγή τους, που είναι η βάση όλου του συστήματος των ελέγχων! και τον ρωτήσαμε να μας πει τι

παραβάσεις ανακάλυψαν οι κρατικές υπηρεσίες μέσω των περιοδικών ελέγχων του Hasp των μελών του καρτέλ. Η απάντηση ήταν αιφοπλιστική: Καμία, γιατί δεν γίνονται ουσιαστικοί ελέγχοι!

Και η κυβέρνηση και όλοι οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες γνωρίζουν ότι όλα τα μέλη του καρτέλ χρησιμοποιούν, παράνομα, ως πρώτη ύλη για το γιαούρτι παστεριωμένο και όχι νωπό γάλα. Παρολαύτα, όχι μόνο δεν έχουν επιβληθεί κυρώσεις στα μέλη του καρτέλ, αλλά και δεν έχει γίνει τίποτα για να σταματήσει αυτή η καραμπινάτη παρανομία (που βέβαια δεν είναι η μοναδική).

Άλλη καραμπινάτη παρανομία, που επιτίησε παραμένει απιμόρητη, είναι η διπλή παστεριώση του γάλακτος και του γιαούρτιου και μάλιστα σε θερμοκρασίες υψηλότερες από την επιστημονικά καθορισμένη θερμοκρασία για την παστεριώση (καθορίζεται με κριτήριο τη μη καταστροφή θρεπτικών συστατικών). Με τη διπλή πα-

στερίωση οι «γαλατάδες» πετυχάνουν να διατηρούν το γιαούρτι για περισσότερες από 60 μέρες και το γάλα για περισσότερες από 5 μέρες, για να μη δημιουργούνται προβλήματα στη διάθεση αυτών των προϊόντων στην αγορά.

Εδώ και χρόνια το καρτέλ πιέζει να αυξηθούν οι επιπρόμενες μέρες διάθεσης του νωπού γάλακτος από 5 σε 8 ημέρες. Μέχρι πρόσφατα οι υφυπουργοί Ανάπτυξης και Γεωργίας δεν τολμούσαν να υιοθετήσουν το αίτημα αυτό ούτε στις κλειστές συσκευές τους με τους εκπροσώπους του καρτέλ και των κτηνοτρόφων. Την προηγούμενη βδομάδα, όμως, ο Ι.Παπαθανασίου, απαντώντας στη Βουλή σε επικαιρούς ερώτηση στην περιστοική του ομάδα, απέσπασε από την Επιτροπή Εργασίας και Λογοτεχνίας την αποδείξη ότι η παραβάση στην παστεριώση του γάλακτος είναι αποδείξιμη.

Και οι όμως αυτός ο μάρτυρας κατηγορήθηκε ευθέως από την εισαγγελέα ότι είναι κατασκευασμένος για να σώσει το φίλο του. Έχει σημασία να δούμε και το ποιόν του συγκεκριμένου μάρτυρα. Στέλεχος των Λαμπράκηδων προδικατορικά, αντιστασιακός την περίοδο της χούντας (έβγαλε στη φυλακή πέντε συναπτά έπι), στέλεχος στη μεταπολίτευση του ΚΚΕ, της ΕΑΡ, του ΣΥΝ σήμερα. Επιχειρηματίας (ιδιοκτήτης ποτοποιείου), πιστός στις αρχές της αστικής δημοκρατίας. Αν κατέθετε σε οποιαδήποτε ποινική δίκη, η παραβάση του θα θεωρούνται εξόχως αξιόπιστη, λόγω των ιδιότητών που συγκεντρώνει. Σ' αυτή την πολιτική δίκη, θεωρήθηκε κατασκευασμένος, παρά την προσωπικότητά του και παρά το «δέσιμο» της μαρτυρίας του με 20-25 πρόσωπα ακόμα.

Λεπτομέρεια: στην ίδια υπόθεση θεωρήθηκε αξιόπιστος ο κραγμένος ψευδομάρτυρας Μπακατσέλος, που αναγνώρισε τον Χριστόδουλο «από το βλέμμα», παρατηρώντας τον κάθετα από ύψος τουλάχιστον 10 μέτρων! Και από τη δίκη έχουν περάσει «αβρόχοις ποσίν» ανάλογης ποιότητας ψευδομάρτυρες και διάφορα «νούμερα». Τα συμπεράσματα δικά σας.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλου 1 και Ερνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΑΔΩΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

Ου με πείσεις καν με πείσεις

Για τα τεκταινόμενα στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού και πάλι ο λόγος. Είμαστε αναγκασμένοι να εστιάζουμε σε σημεία της διαδικασία